

STORMJICE

24

GLASILO CUDV DOBRNA

UVODNIK

V Centru za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna smo pripravili novo številko Stopinjc. Na prvi pogled naše glasilo nosi skromno ime, ki pa veliko sporoča in prinaša velike obete. Spominja na sledove, predvsem na tiste, ki jih puščamo za seboj skozi življenje s svojimi aktivnostmi in z osebnostmi. Tudi v letošnji številki je vidnih veliko stopinjc in stopinj. Sledi, ki so jih v tem letu za seboj, s svojimi dejanji, pustili ljudje, ki so del skupnosti, ki oblikuje naš center.

V iztekajočem šolskem letu so nas pogosto obkrožale novice o zahtevni družbeni situaciji, ki usmerja v varčevanje. Pa vendarle je za osebne dosežke in potrditve ostalo dovolj prostora. Uporabniki in zaposleni so našli veliko priložnosti za rast in razvoj, rojevale so se ideje, ki so bile finančno skromne, pa toliko bolj bogate v doživetju.

Spletlo se je veliko zgodb in zgodilo se je mnogo dogodkov. Nekateri bolj, drugi manj odmevni, na osebni ali družbeni ravni. Večini je bila skupna ideja povezovanja, nabiranja različnih življenjskih izkušenj in iskanja možnosti, da so se posameznice in posamezniki preizkušali in potrjevali. Uporabnice in uporabniki ter zaposleni so bili prejemniki različnih družbenih priznanj in pohval, ki so nagradila njihov trud in zavzetost. Veliko je bilo povabil, da smo nastopali na različnih prireditvah in smo imeli možnost razstavljati svoje izdelke, ki nastajajo v učnih delavnicah in varstveno delovnemu centru, širšemu krogu ljudi.

Povezovanje in prepoznavnost je bila rdeča nit tega leta in povsod, kjer smo dali pobudo, je bila le-ta toplo sprejeta. In to sodelovanje je vselej s seboj prineslo nekaj novega, možnost za učenje, možnost za doživetje uspeha in sprejetosti. Priložnosti je bilo obilo in veliko jih je predstavljenih v letošnjih Stopinjah; zadet gol na nogometnem turnirju, sprejem pri predsedniku države, zasajeno drevo, prejeto župansko priznanje, preplezana nova plezalna smer, nova doživeta kuharska izkušnja, oblikovan izdelek, nastop pred občinstvom, postavljanje šotorov, tudi opravljen vozniški izpit in druge. Bilo jih je veliko.

V CUDV Dobrna obstoji prostor, kjer imamo prav vsi možnost, da najdemo svoje uspehe, se jih veselimo in jih delimo z drugimi. Verjamem, da bomo tudi v prihodnjem šolskem letu znali poiskati svoje priložnosti.

Irena Ceglar,
direktorica

LETNE SVETOVNE IGRE SPECIALNE OLIMPIADE V ATENAH 2011

Ena izmed dodatnih dejavnosti Centra za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna je sodelovanje na svetovnem športnem programu specialne olimpiade.

Letošnje Svetovne letne igre specialne olimpiade so potekale v Atenah, od 26. 6. do 4. 7. 2011. Slovenijo je zastopalo 24 tekmovalcev iz različnih ustanov, članic SO Slovenije, ki so tekmovali v košarki, plavanju, atletiki, namiznem tenisu, balinanju, kolesarjenju. Pred odhodom v Atene smo (Ina Košič, specialna olimpijka in Irena Ceglar, direktorica CUDV Dobrna ter mag. Tine Kovačič, vodja medicinske rehabilitacije) bili povabljeni na sprejem pri dr. Danilu Türku, predsedniku Slovenije, na Brdu pri Kranju, kjer se je zahvalil vsem športnikom, staršem, trenerjem, direktorjem socialno varstvenih zavodov za usposabljanje, ki skrbijo, da svetovno gibanje specialne olimpiade živi in se razvija, kar pripomore h krepitvi vrednot medsebojnega spoštovanja in sodelovanja, kar v tem svetu močno potrebujemo. Na koncu srečanja nam je zaželel veliko uspehov, tako na športnem področju kot tudi v našem življenju.

V ekipo se je uspelo uvrstiti tekmovalki iz našega centra, Ina Košič, ki je nastopila v kolesarjenju (kronometer). Zasluge gredo Pavlu Kuraltu, športnemu pedagogu v CUDV Dobrna, ki skupaj z mag. Tinetom Kovačičem že vrsto let sodelujeta pri športnem krožku specialne olimpiade in se udeležujeta vseh tekmovanj na regionalnem in državnem nivoju. V Atene je Ino spremljal njen športni somentor in sotrener mag. Tine Kovačič, ki je bil tudi fizioterapevt slovenske delegacije.

Igre so se začele s Host town programom na Kreti, kjer smo preživeli 4 dni, da smo se privadili na grško vročino, spoznali njihove običaje in tradicijo, bogato kulturno dediščino. Na Akropoli smo se v neformalnem srečanju družili z dr. Timothyem Shriverjem, predsednikom mednarodnega gibanja Specialne olimpiade in sinom Kenedijeve sestre Eunice Kenedy Shriver, ustanoviteljice omenjenega gibanja. Na vseh uradnih treningih v Grčiji je Ina pokazala dobro kondicijsko pripravljenost in se je kljub hudi svetovni konkurenci že v kvalifikacijah uvrstila na prvo mesto.

V finalu se je Ina v enakopravnem športnem boju pomerila s sebi enakimi in v kolesarjenju na 500 m osvojila zlato medaljo, na 1000 m pa je osvojila srebro, in je tako ena najuspešnejših športnic, ki je prispevala k osmim skupnim zlatim medaljam slovenske ekipe. Za naše delo je Inin uspeh veliko priznanje, zanjo pa nova priložnost, da se je v hudi svetovni konkurenci izkazala kot dobro pripravljena športnica s posebnimi potrebami, ki z rednim treningom premaguje številne ovire in vlaga napor in trud za čim boljše rezultate na svetovnem nivoju.

Konstruktivno, usklajeno sodelovanje vseh v slovenski ekipi, tako vseh športnikov in trenerjev, kot vseh ostalih, je bil odličen zgled, da znamo, zmoremo in hočemo sodelovati. Ponovno združiti moč in energijo pri tako zahtevnih podvigih, kot so najvišje stopničke na svetovnih letnih igrah specialne olimpiade.

Hkrati s ponosom ugotavljamo, da je Inin uspeh na letnih svetovnih igrah specialne olimpiade dober pokazatelj zdravja in kvalitete življenja uporabnikov v CUDV Dobrna, saj se lahko primerjamo z vodilnimi ustanovami na področju športa oseb z motnjo v duševnem razvoju. Na Ljubljanskem letališču so nas ob torkovem prihodu, 5. 7. ob 17.30, pričakali naši domači trenerji, sošolci, člani interdisciplinarnega tima, starši, prijatelji in znanci. Navdušenja, čestitk in solz sreče ni manjkalo, zbrane pa je posebej pozdravil Jure Franko, ambasador specialne olimpiade Slovenije.

mag. Tine Kovačič,
vodja projekta

BIVANJE V NARAVI

Novo šolsko leto je prineslo kar nekaj novosti za oddelek. Zavedam se, da se na večje spremembe naši učenci težje prilagajajo, zato sem se odločila, da običajno težavne začetne težave nekoliko hitreje in bolj zabavno prebrodimo - vsi skupaj. Program sem si zastavila v obliki taborjenja - bivanje v šotorih.

Doživljajska pedagogika (stik z naravo) ponuja paleto raznovrstnih pozitivnih izkušenj, ki so življenjskega pomena. V stiku z naravo se pri otrocih z motnjo v duševnem razvoju spontano vzpostavlja ravnovesje med fizičnimi in psihičnimi cilji.

Učenci so si v naravi krepili pogosto slabše gibalne sposobnosti in se ob gibanju v njej sprostili. Te dejavnosti prinašajo nekaj novega, dinamičnega in izzivalnega. Zaradi svoje raznolikosti ponujajo vsakemu posamezniku nekaj, kar mu je po meri, vsakdo je lahko našel dovolj možnosti, da se dokaže in pomeri z drugimi. Skupina je vsem dala zavetje in občutek varnosti, krepila se je medsebojna pomoč.

Zato lahko rečem, da je ta program učenje za življenje, saj se vsak udeleženec nauči veliko novih spretnosti, dobi potrditev, da je zmožen tudi sam marsikaj storiti.

Skupno bivanje v naravi je imelo veliko pozitivnih učinkov na učence, ravno tako smo veliko pozitivnih izkušenj pridobili kolegi v skupini. Nova vzgojiteljica se je preko tega programa bistveno hitreje vključila v dogajanje v skupini, saj je učence (kot tudi kolege) spoznavala v drugačem okolju in na drugačen način.

Za ostale je skupno bivanje v naravi prineslo hitrejše »uglaševanje« drug z drugim, saj se zavedamo, da je za uspešno delovanje skupine pomembno predvsem usklajeno delovanje varstvenih in strokovnih delavcev.

Naj moje razmišljanje zaključim s stavkom naše učenke Tine: »Bomo šli še kdaj, vendar za bolj dolgo!«

mag. Tatjana Šušteršič,
razredničarka

TABORIENJE SKUPINE OVI IV A

Z mojo skupino smo odšli taborit. Postarili smo si šotore v parku pri starem karvodu. Kosilo smo si pripravili kar v parku, jedli smo hamburgerje. Vsi smo pomagali pri pripravi kosila. Nato smo se odpravili na sprehod v gozd, da smo nabrali veje. Miha je zakuril ogenj, veje smo osmukali. Blížala se je noč, nato smo si na palicah spekli vsak svojo krenovko za večerjo. Spanje v šotoru mi je bilo všeč. Spala sem skupaj z Mileno. Želim si še večkrat taborit za dlje časa. Naslednji dan sem se zbudila in imeli smo zajtrk. Počasi smo začeli pospravljati šotore. Učiteljica Nina nam je posodila "frizbi", da smo se igrali. Ko smo za sabo vse pospravili, smo odšli na pohod čez trim stezo. Do kosila smo se vrnili nazaj v šolo. Bilo mi je zelo všeč.

Tina

**SPREJEM SPECIALCEV
SLOVENSKE DELEGACIJE
NA SVETOVNIH IGRAH SO V
ATENAH IN PREMIERA FILMA
»SLOVENSKI SPECIALCI NA
SVETOVNIH IGRAH SPECIALNE
OLIMPIADE V ATENAH 2011**

V počastitev gibanja specialne olimpiade je CUDV Dobrna priredil sprejem vseh tekmovalcev slovenske delegacije na svetovnih igrah SO v Atenah 2011.

Ob tej priložnosti je potekala premiera filma Slovenski specialci na svetovnih letnih igrah specialne olimpiade v Atenah 2011.

Sprejem in premiera filma posvečenega Marjanu Lačnu, dolgoletnemu predsedniku SOS in očetu SOS, je potekala v šolski telovadnici CUDV

Dobrna, v četrtek, 15. septembra 2011, kjer so zbrane nagovorili Irena Ceglar, direktorica centra Dobrna, Martin Brecl, župan občine Dobrna in dr. Katja Vadnal, predsednica Zveze Sožitje in pomočnica vodje slovenske delegacije v Atenah. Mag. Tine Kovačič je kot avtor dokumentarca vsem udeležencem svečanega dogodka omogočil, da so podoživeli svet zmagovalcev na svetovnih igrah v Atenah 2011, ki za gibanje SO

predstavljajo največji športni in kulturni dogodek letošnjega leta. Športne dosežke naših specialcev, olimpijcev, smo ob koncu družabnega dogodka proslavili s šampanjcem in z veliko torto. Razšli smo se v upanju na čimprejšnje ponovno prijateljsko snidenje celotne delegacije športnikov in trenerjev slovenske delegacije na svetovnih igrah SO v Atenah 2011.

mag. Tine Kovačič,
vodja projekta

MIRNO MORJE 2011

Projekt Mirno morje, h kateremu smo pristopili tudi v CUDV Dobrna, se je neuradno pričel že v prejšnjem šolskem letu, uradno pa smo pričeli pri Brdu na Kranju, v soboto, 17. septembra 2011, ko je ekipo »mirnega morja« iz CUDV Dobrna sprejel predsednik republike

Slovenije, dr. Danilo Türk. Potem smo oddrveli v Ljubljano, kjer nas je sprejel Zoran Jankovič, župan Ljubljane in nam zaželel srečno pot in mirno plovbo. Po obeh sprejemih smo se končno z ogromno prtljage in velikimi pričakovanji odpravili v Šibenik, se vkrcali v barko in si skupaj z ekipo iz CUDV Draga Ig skuhali prvo večerjo. Zgodaj zjutraj smo odpluli proti marini Vodice, si med plovbo razdelili delovne naloge in se uspešno privajali na življenje na palubi in v podpalubju jadrnice, si medsebojno pomagali pri različnih opravilih, kuhanju, pospravljanju. Med potjo sta Rok in Jasminko spoznavala osnove jadranja, navigacije, zavezovanja mornarskih

vozlov, prav tako sta se preizkusila v krmarjenju jadrnice. V Vodicaх smo se udeležili številnih športno-rekreativnih aktivnosti, tradicionalnega sprejema župana Vodice in zabave, ki je trajala pozno v noč na glavnem trgu. Jasminko in Rok sta se dodobra naplesala in navezala nova prijateljstva. Zaradi visokih valov in neurja smo se v Biograd odpravili z zamudo, tam pa se udeležili bobnarske delavnice, izdelovanja tetovaž, velikanskega »Človek ne jezi se«, zvečer pa nas je čakala mornarska zaprisega, krst novincev in večerni disko. Po jutranji terapevtski gimnastici in zdravem zajtrku smo se odpravili na olimpijske igre Mirno morje pred olimpijskim bazenom v Biogradu na Moru, kjer smo zastopali center Dobrna in dosegli zavidljive športne rezultate.

Zvečer smo se udeležili zaključne mednarodne prireditve, kjer sta Rok in Jasminko zastopala slovensko ekipo na mednarodnem projektu Mirno morje in požela bučen aplavz. Ker smo bili uigrani, smo ponovno zaplesali in se zabavali pozno v noč. Ko smo v četrtek izpluli, smo v skupinski akciji izpustili 900 balonov iz vseh 104-ih jadrnic, kar simbolizira prijateljstvo, mir, strpnost. Petje, glasba in ples članov posadke je še dodatno polepšalo ta dogodek. Odpluli smo proti prečudovitim Kornatom, prenočili v marini Lavernake in se naslednji dan vrnili proti Šibeniku. Tako smo sklenili naše 8-dnevno popotovanje. Vsi smo se srečni in polni novih vtisov vrnili v Dobrno. Projekt je dal poseben pečat Roku in Jasminku, ki sta bila navdušena. Naslednje leto odplujeta Ina in Bine. Srečno in mirno morje!

mag. Tine Kovačič,
vodja projekta

POHOD NA PAŠKI KOZJAK

Očarljivih dni ni in ni konec ...

Mirno jo lahko popihamo v naravo in uživamo v neponovljivem indijanskem poletju, ki nam ga je namenila usoda ... Paški Kozjak je jeseni čudovit ...

Topli sončni žarki nas bodo spremljali celo pot, uživali bomo v šelestenju listja pod nogami in žvrgolenju ptic v škrlatnih krošnjah ...

In peš bomo šli celo pot, da po naporni hoji doživimo (še) eno zmago v življenju ...

Pa prespali bi, da doživimo v hribih tudi noč in jutro ...

Tako smo razmišljale minuli september, vse ostalo pa je bilo, kot radi rečemo, »stvar organizacije«.

In kaj so povedali fantje, ko so se vrnili v dolino?

V ČETRTEK, 29. 9. IN V PETEK, 30. 9. 2011, SMO ŠLI NA PAŠKI KOZJAK. KO SMO SE USTAVILI PRI LOVSKI OPAZOVALNICI, SMO POJEDLI SENDVIČE IN NADALJEVALI POT DO PAŠKEGA KOZJAKA. BILI SMO POZORNI NA MARKACIJE. MED SEBOJ SMO SI POMAGALI, DA BI LAŽJE DOSEGLI VRH. MED POTJO SMO SI OGLEDovali OKOLICO IN OBČUDOVALI NJENO LEPOTO. BIL SEM ZELO VESEL, DA SEM IMEL S SABO TELEFON IN SEM LAHKO POSLIKAL LEPO POKRAJINO. VESEL SEM BIL, KER SEM LAHKO HODIL DALEČ PRED SKUPINO. HODILI SMO 4 URE. KO SMO PRIŠLI NA CILJ, SMO POJEDLI KOSILO IN ZRAVEN DOBILI ŠE KAVICO, KI SMO JO LAHKO V MIRU POPILI. POTEM SMO ŠLI MALO NAOBKROG, DA BI SI OGLEDALI ŠE OKOLICO PAŠKEGA KOZJAKA. IMELI SMO SE FINO, NAJBOLJ MI JE BILO

VŠEČ, DA SEM LAHKO ŠEL SAM MALO VEN. POPOLDNE SMO ŠLI K ALENKI, KI NAM JE POKAZALA CELOTEN POTEK PEKE KRUHA. MENE JE TO ZELO ZANIMALO IN SEM JO POZORNO OPAZOVAL. MEDTEM KO JE TESTO ZA KRUH 30 MINUT VZHAJALO, SEM IGRAL S FANTI NOGOMET. TUDI MED PEKO KRUHA SMO SE ZABAVALI Z ŽOGO IN SI OGLEDALI KMETIJO, KJER SMO VIDELI KRAVE, PRAŠIČE, ZAJCE, BIKE, KOZE, PSA IN MAČKO. KO JE BIL KRUH PEČEN, SEM ALENKO OPOZORIL, DA JE ČAS, DA GA VZAMEMO IZ PEČI. KER JE BILA PEČ ŠE ZELO VROČA, SEM MORAL BITI PREVIDEN. TA KRUH SMO IMELI ZA VEČERJO. POSLOVILI SMO SE OD ALENKE IN ŠLI NA NASLEDNJO DOMAČIJO, KJER SMO SPOZNALI DVA KONJA. MAJHNEGA SMO LAHKO JEZDILI, VELIKEGA PA BOŽALI.

NA POTI PROTI KOČI NAS JE PREHITELA BOJANA, KI SE JE PELJALA DOMOV. MALO SMO SE POGOVARJALI, POTEM NAS JE NEKAJ FANTOV TEKLO NAPREJ. SREČALI SMO MIHO, KI JE IMEL ŠTIRIKOLESNIK. KER SMO SE ŽELELI PELJATI NA NJEM, NAM JE REKEL, NAJ GA POTISKAMO V HRIB. TO JE BIL HEC! VOŽNJA S ŠTIRIKOLESNIKOM JE BILA SUPER.

PO VEČERJI SMO ŠLI NA VEČERNI SPREHOD, OB ENAJSTIH SMO Z UČITELJICAMI »VRED« UTRUJENO ZASPALI. ZBUDILO NAS JE LEPO JUTRO. KO SMO POSPRAVILI SPALNICE IN SE UREDILI, SMO ŠLI NA ZAJTRK. POTEM SO ŠLI ENI NA SPREHOD PROTI CERKVI, DRUGI PA SO SEDELI ZUNAJ. JAZ SEM ŠEL »SURFAT« PO INTERNETU.

OB DESETIH SMO SE ODPRAVILI PROTI DOBRNI. TUDI TOKRAT SEM OBČUDOVAL ČUDOVITO JESENSKO NARAVO IN UŽIVAL V ŠELESTENJU LISTJA, PO KATEREM SEM HODIL. KER SMO MORALI PRITI DO POL ENIH V ŠOLO, SMO POKLICALI MATEJA, DA NAS JE PRIŠEL ISKAT V PAROŽ.

KER NAM JE BIL PAŠKI KOZJAK ZELO VŠEČ, SMO SE DOGOVORILI, DA SPOMLADI POHOD PONOVI MO.

VINKO

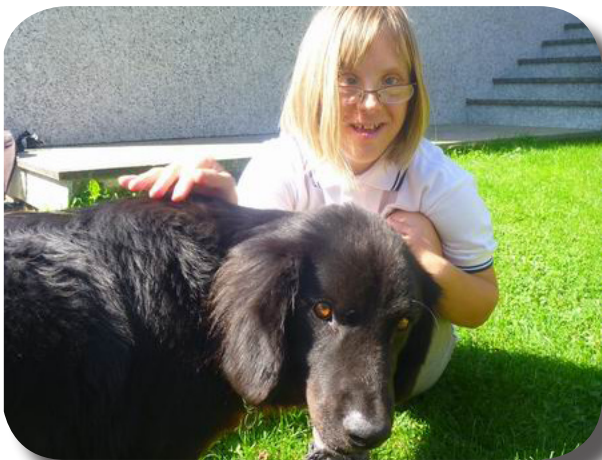
V četrtek in petek smo organizirali pohod na Paški Kozjak. S kombijem smo se peljali do Zlodejeve domačije. Tam smo se najprej slikali, se poslovili od hišnika Mateja in korajžno začeli hoditi po poti navkreber. Vreme je bilo super, kmalu smo si slekli vetrovke, saj je sonce močno grelo. Ko smo prišli do lovske koče, smo pojedli sendvič in spili sok. Potem smo nadaljevali pot. Hodili smo mimo velikih pašnikov, kjer so se pasli konji, krave, biki, ki so uživali na toplem soncu, tako kot mi. Med potjo smo pozorno gledali za markacijami, ki so bile na deblih dreves ali na skalah. Ko smo prišli na Visoko, nismo bili daleč do cilja. Ko smo prispeli, smo se okrepčali z dobrim kosilom. Po kosilu smo dobili kavo z mlekom in dobro smetano. Nato smo si ogledali, kako se peče kruh. Na poti nam je Andreja pokazala, kje je preživela otroška leta. Ko smo prišli na obisk h gospe Alenki, je pokazala, kako se pripravi testo za kruh. Ko je dobro prežetla testo, ga je pokrila. Morali smo malo počakati, da je vzhajalo. Medtem smo se zabavali zunaj. Ogledali smo si hlev, okolico, se igrali v peskovniku, brcali žogo. Jaz sem lahko sedel za volan traktorja. Ko je testo dovolj vzhajalo, je gospa Alenka očistila peč. Nato je oblikovala kruh in ga položila v peč. Ko je končala, smo si ogledali konje pri drugi hiši, smeli smo jih tudi jezdit. Zvečer smo šli na obisk k Bojani Lipičnik. Meni je bila naša dogodivščina zelo všeč. Vreme je bilo super. Upam, da bomo še kdaj organizirali takšen pohod. Mogoče spomladi, ko bo vse brstelo in cvetelo, so rekle učiteljice.

Jasminko

Bili smo na Paškem Kozjaku. Gospa nam je pokazala, kako se speče kruh. Videli smo tudi gospoda, ki je imel štirikolesnik. Jaz se nisem peljal z njim. Ponoči smo gledali zvezde in potem smo šli spat. Zjutraj smo vstali, uredili spalnice in šli na zajtrk. Luka, Bine, Jasminko, jaz in Vesna smo šli na jutranji sprehod. Ko smo se vrnili, smo spili kavo. Ob 10.00 smo se vrnili v Center za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna.

Filip

V četrtek smo ob devetih zjutraj »štartali« iz Dobrne. Do domačije Zlodej nas je peljal hišnik Matej. Od tam smo šli peš v smeri Lovske koče. Na Lovski koči smo imeli prvi postanek in malico. Jaz sem dobil sendvič s čajno salamo, ostali pa s posebno. Po malici smo šli naprej. Hodili smo po novo položenem asfaltu. Občudoval sem modro nebo brez oblaka in jesensko pokrajino. Na pašnikih so se pasle krave in ovce. Po približno enourni hoji, smo počivali pri Andrejinih sorodnikih. Tam smo dobili pecivo in sok. Božal sem psa, užival v lepi naravi in soncu. Potem smo pot nadaljevali proti vrhu Kozjaka. Pot je bila strma, vmes smo gledali markacije poti. Pogosto smo se slikali. Naslednji postanek je bil pri spomeniku na Visokem.

Tako je bilo toplo, da smo legli na travo in se sončili. Od tod je bil tudi lep razgled na mesti Šoštanj in Velenje. Planinska koča na Kozjaku ni bila več daleč in tudi strmo ni bilo več. Na cilj smo prišli ob enih. Gospa Olga nas je prijazno povabila v hišo, kjer smo odložili nahrbtnike, šli na stranišče, si umili roke in sedli h kosilu, k lepo pogrnjeni mizi. Jaz sem pojedel kar tri porcije dunajskih zrezkov, riža in praženega krompirja. Po kosilu je bila kava, ob treh pa smo šli gledat, kako se peče kruh. Domači so nam razkazali hlev, kjer so bili prašiči, zajčki in krave. Nato je dala gospodinja kruh iz peči. Zelo je dišalo. Dogovorili smo se, da ga bomo jedli pri večerji. Ko se je kruh hladil, smo šli še k drugi hiši, kjer so imeli dva konja. Enega smo lahko jezdili. Med potjo proti koči smo srečali Bojano, ki se je vračala iz službe. Povabili smo jo na palačinke. Po večerji smo obiskali Bojano, ki nam je ponudila sok. Sedeli smo pred njeno hišo in občudovali nebo, polno zvezd. Ko smo se vrnili nazaj k planinski koči, smo se stuširali in si umili zobe. Hitro smo zaspali. Naslednji dan smo vstali, slekli postelje in odšli k zajtrku. Jasminko, Filip, Vinko, jaz in Vesna smo naredili še kratek jutranji sprehod proti cerkvi. Ko smo se vrnili, smo videli, da sta prišli na obisk Vesna in Irena. Skupaj smo spili kavo in malo poklepetali. Ob desetih smo »štartali« s Kozjaka in šli peš vse do Andrejine domačije. Tja je prišel po nas Matej in nas odpeljal do centra. Ta pohod mi je bil zelo všeč. Želim, da bi še šli na Paški Kozjak po poti preko Brdc.

Luka

Zbrala in uredila, Vesna Žagar,
razredničarka

»NAJ VAM POKAŽEM SVOJE ZAKLADE V ZNANJU, SPRETNOSTIH IN USTVARJANJU«

S tem motom smo se pred dvema letoma razšli na 6. abilimpiadi Slovenije v Črni na Koroškem. Obljubili smo si, da se ponovno vidimo čez dve leti v Mariboru. Obljubo smo držali. Veliko že znanih obrazov smo spet videli ob koncu meseca oktobra 2011 v Mariboru. Sedma abilimpiada je potekala, 21. in 22. 10. 2011, na Osnovni šoli Gustava Šiliha. Tokrat smo se odločili malce prenoviti našo ekipo, k sodelovanju smo povabili druge uporabnike. Tisti, ki so dobili priložnost, so jo dobro izkoristili. Iz Maribora smo se vrnili ovenčani s priznanji. Rezultati so preseгли naša pričakovanja, saj smo šli tja zato, da bi se lahko družili z drugimi in preživeli dva čudovita dneva.

V avto smo sedli v petek po kosilu. Malo smo imeli treme, zato smo skoraj pozabili na nujne potrebščine, ki smo jih morali imeti s seboj. To so bili noži in deske za pripravo narezkov. Pot proti Mariboru je minila v prijetnem čebljanju gospe Satelitke. Po nastanitvi v Domu Lizike Jančar, smo se odpravili na tekmovališče. Slavnostna otvoritev je bila zelo zanimiva, spregovorila nam je častna pokroviteljica, gospa Barbara Miklič Türk. Sledila je večerja in zabava za udeležence, za nas, mentorje in sodnike, pa obvezni sestanki. S pravili tekmovanja in sojenja smo morali biti vsi dobro seznanjeni. Potekala je tudi

okrogla miza z naslovom »V luči nove zakonodaje do kvalitetnih programov UŽD in potrebnih mreženj«. Tematika me je zanimala, saj sama opravljam delo v skupini usposabljanja za življenje in delo. Žal sem bila malo razočarana, saj nisem izvedela ničesar novega. Še več, dobila sem vtis, da program izvajajo le v Črni na Koroškem in pri nas.

S sodelavko Karmen sva okrog enajste ure zvečer, vendarle uspeli uspraviti naše šampione, saj se je ura pričetka tekmovanja nezadržno bližala. Naspani in dobre volje so se Luka, Mateja, Aljaž, Vinko in Matej pomerili s svojimi prijatelji. Ob koncu tekmovanja smo zadovoljni v rokah držali priznanje za prvo mesto v tekmovalni kategoriji: vezenje - križni vbod. Luka je imel, zares, širok nasmešek. Vinko je bil presrečen ob osvojitvi drugega mesta v tekmovalni kategoriji: priprava narezka. Mateja je v vezenju - stebelni vbod osvojila sedmo mesto, Aljaž v pripravi narezka šesto, Matej pa je fotografiral na prostem in osvojil trinajsto mesto. Konkurenca je bila zares huda, vendar so jo naši fantje in dekle strli. Abilimpiada v Mariboru je bila polna presežkov. Razpisanih je bilo rekordnih 16 tekmovalnih zvrsti, 40 sodelujočih ekip, 142 tekmovalcev in gostje iz Avstrije. Všeč nam je bilo vse, najbolj pa kvaliteten čas, ki smo ga preživeli skupaj.

Naslednja abilimpiada je predvidena za leto 2013. Kraj je še neznan.

Lidija Hrnčič,
mentorica

NOČ ČAROVNIC

V jesenskem času smo v oddelku OVI IV A pripravili dekoracijo, katere sestavni del so bile različne buče. Pomislili smo, da bi lahko konec meseca oktobra izrezali buče in postavili vanje sveče.

Popoldne smo si izbrali nekaj buč različnih velikosti, jih postavili na mizo in pričeli z izrezovanjem zgornjega dela. Iz buč smo pobrali seme - bučnice in notranjost očistili. Čiščenje je bilo zabavno, saj smo jih morali dobro ostrgati. Sledilo je izrezovanje oči, nosu in strašnih ust. Buče smo postavili na ogled, ocenili smo, katere so nam najbolj všeč. Po temeljitem čiščenju smo že dobili večerjo. Tadej je ostal v kuhinji in pripravil pogrinjke za večerjo, ostali smo nestrpno čakali. Ko nas je Tadej povabil v kuhinjo, je bila v njej tema, na mizi so bile s svečami osvetljene buče, ki smo

jih vsi občudovali. Toda le za kratek čas, lakota nas je premamila. Uživali smo ob večerji, iz buč se je svetlilak soj sveč. Po večerji smo se odločili, da odnesemo v pižamah buče na gredice, saj se bliža noč čarovnic. Buče smo namestili na gredice, v njih prižgali sveče in si želeli, da bi tudi ostali z oken opazili svetlobo čarobne noči čarovnic, ki smo jo pričarali.

Nina Vouk,
razredničarka

PIKINA MARMELADA

V času Pikinega tedna smo v skupini OVI IV A skuhalo sadno Pikino marmelado. Spoznali smo recept, način priprave in zavijali rokave. Olupili smo sadje, stehali sladkor, vključili štedilnik in mešali, mešali, vsak nekaj časa. Vsebina v posodi je postajala tekoča, po dodanem sladkorju se je gostila. Posodo s skuhano marmelado smo odstavili. Pripravili smo kozarčke, na katere smo prilepili zaščitni znak - Pikino sladko presenečenje. Pričelo se je polnjenje kozarcev in ohlajevanje, ki je trajalo zelo dolgo. Nekaj marmelade smo prihranili, ker smo imeli pripravljeno listnato testo, da smo naredili marmeladne polžke, saj smo marmelado morali čim prej poskusiti. Ob okušanju pečenih marmeladnih polžkov smo ugotovili, da se kar stopijo v ustih in bomo marmelado shranili v hladilnik, saj nam bo teknila tudi pri zajtrku. Nekaj kozarcev smo razdelili, da so se lahko sladkali še drugi.

Nina Vouk,
razredničarka

MLADI OKOLJEVARŠTVENIKI CUDV ZAVIHALI ROKAVE

V torek, 15. 11. 2011, se je skupina UŽD B odpravila po »krožni poti« in poskrbela, da bo naša in vaša sprehajalna pot ponovno čista. Pobiranje odpadkov in vej smo organizirali v okviru delovnih dni. Čistilna akcija je bila za uporabnike družaben dogodek, v katerem so občutili kolektivni duh. Na začrtani poti je bilo zbranih veliko polnih vreč. Nad toliko smetmi v naravi smo bili vsi negativno presenečeni. Uporabniki niso skrivali navdušenja ob zbiranju papirčkov, embalaže, čeprav so to le odpadki. Takšne in podobne akcije bomo organizirali tudi v prihodnje, saj želimo biti koristni, hkrati pa živeti v čisti okolici.

Maja Velečič,
razredničarka

8. DRŽAVNE IGRE MATP IN ZABAVNI FITNES SPECIALNE OLIMPIADE SLOVENIJE

Konec novembra 2011 so v Mariboru potekale 8. državne igre specialne olimpiade MATP, ki smo se jih udeležili tekmovalci in trenerji, spremljevalci iz CUDV Dobrna. Prijavljenih je bilo 27 ekip iz vse Slovenije, s 156-imi tekmovalci specialne olimpiade MATP. Na otvoritveni slovesnosti ni manjkalo atraktivnih glasbenih točk. Naše tekmovalke Katja, Maja, Nastja, Nina so se zelo dobro ogrele, z njimi pa tudi ostali člani ekipe. Nato so se ekipe razdelile in se izmenično udeležile MATP tekmovanja in zdravstvenega programa specialne olimpiade Zabavni fitnes, katerega organizator je bil naš CUDV Dobrna. Na njem so sodelovali naši strokovnjaki s področja zdravstva in številni študentje fizioterapije iz Zdravstvene fakultete v Ljubljani in Evropskega središča Maribor.

V 4-ih urah smo testirali rekordnih 110 športnikov MATP-ja, od tega je bilo več kot stotim MATP športnikom in njihovim MATP trenerjem,

asistentom, pomočnikom trenerjem in spremljevalcem omogočeno, da so s strani visoko usposobljenih zdravstvenih strokovnjakov in ekspertov na področju MATP programa prejeli dodatna navodila, napotke in demonstracijo vaj za izboljšanje psihotelesne pripravljenosti športnikov MATP-ja, njihovih motoričnih spretnosti (moč, vzdržljivost, gibljivost, ravnotežje, koordinacija, itd.), nato so bili napoteni v nadaljnjo nevrofizioterapevtsko obravnavo. Naše tekmovalke so se na testiranju dobro izkazale, kar je odraz dobrega in strokovnega dela, hkrati pa odličen primer dobre prakse na področju medicinske rehabilitacije. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil celotni ekipi, ki je sodelovala na obeh dogodkih, za njihov neprecenljiv prispevek, za kar smo bili deležni zahvale in pohvale vodstva Specialne olimpiade Slovenije.

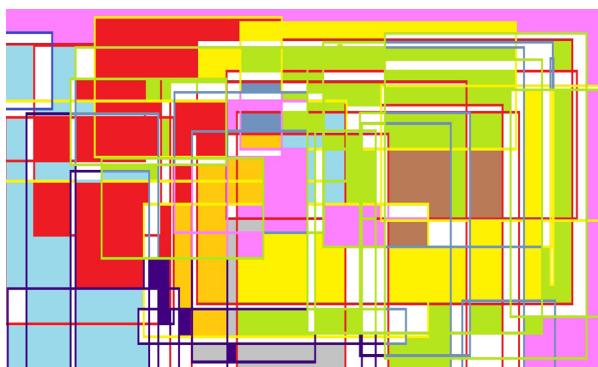
mag. Tine Kovačič,
klinični direktor zdravstvenega programa
"Fun fitness"

UŠTVARJAMO Z RAČUNALNIKOM

"Velikonočna jajca", Luka, računalniška grafika

"Barvne ploskve", Tadej, računalniška grafika

"Jablana", Luka, računalniška grafika

Zbral: Simon Krajnc,
mentor računalniškega krožka

PREJELI SMO OSNOVNI CERTIFIKAT DRUŽINI PRIJAZNO PODJETJE

Center za
usposabljanje, delo
in varstvo Dobrna je v
četrtek, 8.12.2011, na
slavnostni prireditvi
v Cankarjevem domu

prejel osnovni certifikat Družini prijazno podjetje. Certifikat potrjuje družbeno odgovoren princip upravljanja in je edini tovrstni certifikat v Sloveniji. S tem smo se pridružili skupnosti več kot 100 slovenskih organizacij (iz gospodarstva in negospodarstva), ki s certificiranjem kažejo svojo družbeno odgovornost.

Vir: arhiv Ekvilib inštituta, 2011

Večino potrebnih sredstev smo pridobili z uspešno kandidaturo na Javni poziv za sofinanciranje postopka pridobitve osnovnega certifikata Družini prijazno podjetje, iz sredstev Evropskega socialnega sklada v letu 2011 - v višini 80 % celotnih stroškov pridobitve osnovnega certifikata. Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega

socialnega sklada. Projekt se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013, četrte razvojne prioritete »Enakost možnosti in spodbujanje socialne vključenosti« in prednostne usmeritve 4.1. »Enake možnosti na trgu dela in krepitev socialne vključenosti«.

Za pridobitev osnovnega certifikata je bil v drugi polovici leta 2011 izveden obsežen svetovalno-revizorski postopek, s katerim smo ocenili upravljanje s človeškimi viri v kontekstu usklajevanja poklicnega in družinskega življenja naših zaposlenih. Pri tem smo sprejeli 17 ukrepov, ki jih bomo z različnimi aktivnostmi izvajali v obdobju od 9. 12. 2011 do 31. 12. 2014. Poudariti je potrebno, da gre za ukrepe, ki presegajo zakonsko obveznost delodajalca do zaposlenih - gre za nadgradnjo zakonsko določenih možnosti.

Kaj smo že naredili?

Že 10. 12. 2011 smo uspešno izvedli prvo izmed načrtovanih delavnic za zaposlene, delavnico izdelovanja božično-novoletnih aranžmajev iz naravnih materialov. Vodili sta jo naši sodelavki Andreja Čerenak in Ditka Memon. Udeleženkam sta predstavili teoretične osnove aranžiranja in jih vodili pri izdelavi

adventnih venčkov ter zunanjih in sobnih aranžmajev.

Decembra 2011 je bila ustanovljena delovna skupina, katere delovanje je usmerjeno v usklajevanje poklicnega in družinskega življenja. Vodja skupine, Mateja Čerenak, bo zastopala interese zaposlenih z družinskimi obveznostmi v odnosu do organizacije. Nadomešča jo Mateja Doberšek.

S 1. 1. 2012 je bil v poslovodstvu vzpostavljen fiksni osrednji delovni čas z izbiro prihoda in odhoda. Okvirni delovni čas (od 6. do 16. ure) določa najzgodnejši začetek dela in najpoznejši odhod z dela.

V začetku januarja 2012 smo delavcem razdelili brošuro - Povzetek plana implementacije projektnega plana uvedbe izbranih ukrepov, v katerem so predstavljeni ukrepi in aktivnosti, sprejeti v procesu pridobivanja certifikata DPP. Novo zaposleni bodo brošuro prejeli ob nastopu dela.

V soboto, 24. 3. 2012, smo organizirali delavnico izdelovanja velikonočnih dekoracij. Vodila jo je Rada Kos iz podjetja Allegro. Zanimive delavnice se je udeležilo 14 delavk.

V maju je zaživela predstavitev aktivnosti DPP na spletnih straneh centra, za kar je poskrbel Simon Krajnc. Oglasni prostor v avli centra je oblikoval Silvo Lavtižar.

Center je v letni dogodek, dan odprtih vrat, 18. 5. 2012, povabil družine zaposlenih. Družinski člani so si ogledali prostore centra in sodelovali v ustvarjalnih delavnicah, športnih igrah in se preizkusili v plezanju na plezalni steni. V dobrem vzdušju smo preživeli sončno popoldne.

Katere aktivnosti še načrtujemo?

V začetku septembra bo predvsem za zaposlene z majhnimi otroki aktualen ukrep Otroški časovni bonus - vstop v šolo in uvanje v vrtec. Starši, za spremstvo

otroka na prvi šolski dan, v prvem razredu osnovne šole, dobijo dodaten prost delovni dan (izredni letni dopust). V tednu uvajanja v vrtec, se zaposlenemu omogoči fleksibilni delavnik, z zmanjšano časovno prisotnostjo - skupaj do enega delovnega dne (izredni letni dopust - 8 ur) v tednu uvajanja v vrtec. Ukrep spremstva otroka se lahko koristi le ob prvem uvajanju otroka v vrtec. Ukrepa se lahko koristita glede na zmožnosti in organizacijo dela - predvsem je potrebno zagotoviti nemoteno izvajanje programov v centru (1. september je tudi v centru prvi šolski dan).

V počitniškem času bodo lahko delavci koristili še ukrep Načrtovanje letnega dopusta, kjer bo glede na izražene želje zaposlenih in možnosti v organizaciji dela mogoče upoštevati šolske počitnice otrok in/ali dopust partnerja (v kolikor ima ta kolektivni dopust).

V letu 2012 želimo v sodelovanju z zaposlenimi organizirati še:

- treninge sproščanja, gibanja ali športnih aktivnosti za zaposlene, v telovadnici centra,

- informativne dogodke (predavanja, predstavitve, ...) o posebnih zdravstvenih tveganjih oz. preventivne delavnice za zmanjševanje psihičnih in fizičnih obremenitev pri delu, v prostorih centra,
- izobraževanje zaposlenih z organizacijo informativnih dogodkov (predavanja, ...) o partnerskih odnosih in vzgoji otrok, glede na potrebe zaposlenih z družinami in zmožnosti centra, v prostorih centra, s strani strokovnih delavcev centra in
- druženja med zaposlenimi tudi izven delovnega časa, z možnostjo vključitve družinskih članov (npr. ob koncu šolskega leta, praznikih, ...).

Vabim Vas, da se z vprašanji ali s pobudami za izboljšanje sprejetih ukrepov obrnete na člane že omenjene delovne skupine, posebej pa ste vabljeni, da se udeležite aktivnosti, ki jih pripravljamo v okviru certifikata Družini prijazno podjetje.

Nenazadnje, hvala vsem, ki kakorkoli sodelujete v projektu Družini prijazno podjetje.

Mateja Čerenak,
vodja projekta

 Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

VESELI DECEMBER

Oko naj se očesu nasmeji, roka toplo
seže naj v pozdrav.
Beseda naj besedo bogati in 366 dni v 12
mesecih zaželi:

- Iskrene ljubezni za korak do sreče ...
 - Toplo domače ognjišče ...
- Prijazen pozdrav in medsebojno razumevanje ...
- Prave Prijatelje za klepet o vaših zmagah in njegovih težavah ...
 - Zdravja in dobre volje ...
- Majhnih pozornosti in preprostih stvari ...
- Drobnih trenutkov, ob katerih zastane dih ...
- Brezskrbnih otroških nasmehov za lepši dan ...
 - Radost življenja in odprto dlan ...
 - Veselja do zvezd in nazaj ...
 - Žarkov upanja in ...
 - Iskrice v očeh ...

Družina Kerovec Kolar

VESELI DECEMBER V CUDV DOBRNA

Mesec december prinaša veliko
toplih objemov, lepih besed, voščil
in dogajanja. Je čas praznovanj,
obdarovanj, čas smeha, veselja in
veselega rajanja. Snega nismo imeli
veliko, smo pa v sklopu dogajanj v treh
tednih želeli razveseliti in pričarati
čarobni duh praznikov prav vsakemu, ki
je del naše velike družine.

Veselje in žarek sreče v očeh smo
lahko občudovali ob prihodu Miklavža s
spremstvom, ki ni pozabil na nikogar, z
drobnimi darili je razveselil vse pridne,
tisti malo manj pridni so mu obljubili, da
se bodo v zameno za darilo poboljšali do
naslednjega obiska.

Še isti dan, v popoldanskem času, so se iz telovadnice razlegali zvoki ansambla Zlatorog, ki so kar vabili k plesu in petju. V naslednjih dneh so uporabniki in zaposleni dokazovali svoje ročne spretnosti z izdelavo dekoracije, ki je pripomogla k praznični okrasitvi centra in bivalnih enot.

7. decembra smo postavili novoletno jelko in jaslice. V večernih urah smo ob spremljavi glasbe Tine Kališek in plesu plesne skupine CUDV, prižgali lučke in nemo uživali ob čarobnem trenutku. V drugem decembrskem tednu smo izdelovali različne izdelke, ki so jih na Pravljичnem dvorišču prodajale škratke, vsaka je želela iztržiti največ za svoje izdelke.

Pravljичno dvorišče se je odvijalo v telovadnici, pravljična bitja so popeljala vse obiskovalce, zaposlene in uporabnike v čarobni svet, kjer ni zla in kjer vedno dobro premaga zlo. Pravljíčarka je pripovedovala pravljíce, pevci so prepevali pesmi, na koncu pa se je oglasil na obisk še mož z rdečim nosom, rdečimi oblačili, belo brado in velikim košem sladkarij. Da je bilo vse popolno, smo se do sitega najedli začaranih kolačkov in napili čarobnega napoja.

V zadnjem tednu, smo imeli nori žur z Rebeko Dremelj, popoldne smo vsi pekli praznično pecivo in si pripravili praznično čajanko.

Preden nam je Božiček prinesel darila, smo si ogledali še predstavo »Pika Nogavička pričakuje Božička«, prepevali smo slovenske in tuje božične pesmi. Čisto za konec, smo imeli praznično večerjo, izrekli smo si lepe želje, hiteli odpirati darila in tekli po stopnicah na ogled ognjemeta, ki je vsem jemal dih. Naj se ob tej priložnosti zahvalimo vsem nastopajočim, zaposlenim in prav vsem, ki so se odzvali povabilu in nam pomagali prižgati drobne iskrice v očeh naših uporabnikov.

Naj zaključim z mislijo Petra Roseggerja, ki pravi: »Ljudi je treba iskati - ne z lučjo, temveč s srcem, saj samo ljubezni odprejo svoja vrata«.

Še enkrat, iskrena hvala vsem!

Nina Vouk,
razredničarka

VESELI DECEMBER V DNEVNEM CENTRU CELJE

Rada imam sonce in toploto, ki jo oddaja. Svetle dni, ko energija nezadržno šviga po venah. Sem človek poletja. Kljub temu ima zame posebno mesto v srcu božični čas.

Ta me leto za letom ovija v svojo mehko čarobnost in napolni s pričakovanjem. Tega ne more pokvariti niti turobna sivina decembra, niti ledeni mraz, ki se mi zažira v kosti.

Verjamem v vse dobre može božičnega časa, le darila, ki jih prinašajo, že dolgo nimajo več tržne vrednosti.

V naši hiši božično-novoletni čas imenujemo »Veseli december«. Vsako leto je res vesel. Dobri možje vžigajo iskrice v očeh »naših otrok« in po hiši omamno diši po božiču.

Spretni in malo manj spretni prsti ustvarjajo drobne stvari, ki nam polepšajo prostor, da zaživi v prazničnih dneh. Sodelujemo vsi! Vsakdo pusti sled, pa čeprav najmanjšo.

Letos smo s pomočjo staršev izdelali kar nekaj božičnih okraskov in priboljškov, ki smo jih učinkovito unovčili na dobrodelni tržnici. Tudi prihod Božička smo vsi nestrpno pričakovali. To je bil dan, ko smo združili energijo, veselje in spretnosti, da je prostor, kjer smo čakali Božička, zaživel v prazničnih barvah. Očetje naših učencev so postavili božično drevesce, ki smo ga s skupnimi močmi okrasili. Skromno povem, da je bilo to najlepše božično drevo v Celju!

Božiček se nam nikoli ne izneveri, vedno ima čas za nas. Za otroke darila, za otroke po srcu, pa prijazno besedo in obuditev spomina na dni, ko smo sami nestrpno pričakovali in pogledovali pod jelko.

In je prišel!

Z dolgo belo brado, lepo rdečo kapo s cofkom in polno skrinjo cekinov.

S cekini je nagradil vse nas nadebudne pevce in tiste, ki so nas bili pripravljeni poslušati.

Razdelil je darila in z nami zapel, naučil nas je novo pesmico in izpolnil dolgoletno željo Benjaminovi mami (ja, tudi nas je preganjala radovednost, kakšna je bila ta želja). Z nami je še zaplesal in obljubil, da nas naslednje leto spet obišče.

In je odšel! Pustil pa nas je bogatejše za spoznanje, da je za iskrico v očeh in radost v duši potrebna le dobra volja!

Dragi Božiček!

Vsi skupaj se ti malo pozno, zato pa iskreno zahvaljujemo, da nikoli ne pozabiš na nas. V tvoji družbi nam je lepo in želimo si, da bi za naša darila vedno porabil veliiiiko papirja. Tvoji najboljši prijatelji!

Martina Kač,
razredničarka

KO SREČAŠ SIMONA

Srečati Simona med šolskim letom je prijetno. Učinkovito rešuje naše računalniške težave in druge tehnične dileme ter nas zalaga z barvo in s papirjem.

Srečati Simona ob koncu šolskega leta, je še vedno prijetno, vendar nekoliko manj. V vseh nas »neradopisočih« njegov prihod vzbudi morje izgovorov, zakaj prispevka za naš časopis Stopinjice še ni na mizi. Toliko verjetnih ali malo manj verjetnih izgovorov, sem si nazadnje izmislila v srednji šoli, tik pred testom matematike ali kemije.

Pa sem ga danes po »nesreči« spet srečala!

Dragi Simon, uspelo ti je tisto, za kar so se profesorji trudili štiri leta.

Martina Kač,
razredničarka

“Računalnikar Simon” Vinko

PRIREDITEV INVALID ŠPORTNIK LETA 2011

8. decembra 2011 smo se člani športnega krožka CUDV Dobrna udeležili prireditve Invalid - športnik leta v športni dvorani v Kočevju. Pavel Kuralt in mag. Tine Kovačič, dolgoletna športna trenerja ter tekmovalci Ina Košič, Janez Močenik, Jasminko Keranovič, Tine Bizjak, Leon Janeš. Po svečani otvoritveni slovesnosti z bogatim kulturnim programom je moderator prireditve poklical na oder Ino Košič, tekmovalko iz CUDV Dobrna, ki je v letu 2011 na svetovnih igrah v Atenah osvojila zlato in srebrno medaljo v kolesarjenju. Za ta uspeh je prejela prestižno nagrado Zveze za šport invalidov Slovenije za športne dosežke v letu 2011. Prav tako se ji je na odru pridružil mag. Tine Kovačič, vodja oddelka medicinske rehabilitacije CUDV Dobrna, ki je kot glavni trener kolesarske ekipe v Atenah v letu 2011, za trenerske dosežke, prav tako prejel priznanje. Ina Košič in Tine Kovačič sta se kot predstavnika in promotorja specialne olimpiade teden kasneje, 15. decembra 2011, udeležila slovesne razglasitve in podelitve priznanj na prireditvi Športnik leta 2011 v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani, kjer sta se lahko družila in pokramljala s številnimi vrhunskimi športniki Tino Maze, Petrom Kavzerjem, Petro Majdič, Primožem Kozmusom, Urško Žolnir in s člani slovenske reprezentance v smučarskih skokih.

mag. Tine Kovačič,
vodja oddelka medicinske rehabilitacije

OTVORITEV PLEZALNE STENE

Zadnja sreda meseca januarja 2012, je bila za Center za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna pomemben dan. Pohvalimo se lahko z novo pridobitvijo, s plezalno steno. Otvoritev plezalne stene se je začela z nastopom pevskega zbora CUDV Dobrna in recitalom Luke Čevnika, nato pa je slavnostni trak prerezala gospa direktorica Irena Ceglar. Naše uporabnike in povabljenе goste, šestošolce OŠ Dobrna, je skozi plezalne dogodivščine vodil in usmerjal plezalni inštruktor Erih Obrez, ki je pri izgradnji plezalne stene znal upoštevati naše želje in je steno prilagodil posebnostim naših uporabnikov. Učenci OŠ Dobrna in uporabniki CUDV Dobrna so v plezanju neizmerno uživali in si v skupnem druženju popestrili dopoldne.

Pavel Kuralt,
športni pedagog

VALENTINOV PLES

Trenutkov, ko lahko nekomu pokažemo, da ga imamo radi, ni nikoli preveč. V torek, 14. februarja 2012, smo v Centru za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna praznovali valentinovo - praznik zaljubljenecv, pravih prijateljev in vseh, ki se imajo radi.

V dopoldanskem času so uporabniki pripravljali valentinove sladke dobrote, ki so hitro pošle. Nekateri so še pisali pisma, se pogovarjali o prazniku in »šušljali« o popoldanskem plesu, ki se je nezadržno približeval.

V posebnem valentinovem nabiralniku so se pred valentinovim zbirala pisma in voščilnice uporabnikov, opremljena s podatki tistega, ki mu je bila valentinova pošta namenjena. Izbrali smo valentinovega pismonoša, ki so ga vsi nestrpno pričakovali.

V popoldanskih urah smo se zbrali v telovadnici in poglede usmerjali k vratom, kdaj bo vstopil naš pismonoša, ki je imel zahtevno nalogo. Moral je razdeliti veliko pisem, voščil in drobnih daril. Zavrteli smo se ob glasbi, povabili na ples prijatelja, prijateljico ali osebo, ki jo imamo radi.

Žal pa tisto, kar je lepo, hitro mine. Ples se je končal, vendar smo si obljubili, da si bomo tudi med letom pošiljali sporočila, saj drobne pozornosti prinašajo največ veselja. Lepo se je prebuditi v nov dan z mislijo, da nekdo misli nate in te ima rad.

Nina Vouk,
razredničarka

OBISK MEDNARODNE RAZSTAVE IGRAJ SE Z MANO

31. januarja 2012 smo zjutraj odšli v Ljubljano na podelitev likovnih nagrad. Tam smo razstavili naše izdelke in sodelovali na likovnih delavnicah. Meni je bila najbolj všeč tista, kjer sem slikal na les. Aljažu je bila najljubša delavnica, na kateri si je narisal obraz na folijo. Imeli so tudi igre z žogo. Za nas so pripravili bogato malico: sendviče, pecivo, sadje in sok. Za televizijo sem dal intervju. Za likovne izdelke smo dobili priznanja, na katerega sem zelo ponosen. Vsem je bil zelo všeč nastop reperja Zlatka. Na koncu podelitve smo odšli na piko v restavracijo. Imeli smo se super!

Bine

ČRNA AFRIKA

V CUDV Dobrna smo si v letošnji mili zimi privoščili nekaj vročih tropov. Projekt Črna Afrika je bil izpeljan v dveh, za naše uporabnike, težavnostno prilagojenih delih. Zadnji je potekal v času počitnic, tako da so se ga udeležili tudi tisti, ki so v tem času ostali v centru. S pomočjo računalniškega projektorja smo spoznavali tamkajšnje prebivalce in najbolj prepoznavne živali. V aktivnem sodelovanju smo pomagali pri demonstraciji značilnih oblačil in obutve, sedenja ob »ognju«. Poslušali smo doživeto pravljico o prijateljstvu med levom in zebro, ter se hkrati učili o nevarnostih tamkajšnjih živali. Na koncu smo s skupnimi močmi in medsebojnim sodelovanjem barvali, na plakatih narisane ljudi in živali. Vložen je bil precejšen trud, izdelke so uporabniki z velikim ponosom predstavili vsem sodelujočim. Nastali so izdelki, iz katerih smo pripravili razstavo. Namesto klasične, smo si privoščili malico iz raznovrstnega sadja (banane, kokos, pitaja, papaja, kivi, melona ...), pri čemer smo se iz srca nasmejali pri odkrivanju »novih« načinov odpiranja kokosa. Bilo je zanimivo in poučno. Prijetno smo se družili, sodelovali, izkazali (v znanju in spretnostih) ter UŽIVALI.

Cirila Rozman,
razredničarka

DELAVNICA - TEMA AFRIKA

Dopoldne, 15. februarja 2012, se je dan začel drugače. V telovadnici smo imeli delavnico na temo Afrika. Vodila jo je gospa Andreja Rustja. Delavnico je razdelila v dva dela.

V prvem delu smo s pomočjo diapozitivov in pogovorov spoznali živali in življenje ljudi v Afriki. Spoznali smo afriškega dečka in deklico. Martin se je oblekel najprej v dečka - pastirja, nato pa je prerastel v fanta - lovca. Maja se je preoblekla v čudovito dekle z okraski. Lahko je preizkusila posteljo z zaščito pred komarji. Postelja je enostavna in zelo trda. Poslušali smo poučno zgodbo, kjer se je gospa Rustja predstavila kot poglavar plemena ob ognju. Zgodba je govorila o zaupanju in prijateljstvu med zebro in levom. V drugem delu smo se zaposlili z različnimi tehnikami. Izbirali smo lahko med barvanjem in dopolnjevanjem živali, dečka ali deklice. Izdelovali smo nakit - nizanje kroglic na vrvico. Mi smo barvali opico - pravljčno opico z dodatki banan in kokosa. Punce so se obogatile z zapestnicami. Na koncu smo si izdelke skupaj ogledali in jih predstavili. Dopoldne nam je hitro minilo, imeli smo se zabavno in lepo.

Karmen Kugler,
varuhinja

Črna Afrika je dežela, kjer je zmeraj vroče, nikoli ni zime, nikoli snega. V telovadnico je prišla gospa Andreja, ki je povedala, da v tej deželi nimajo lepih stvari (igrač) in nimajo takšnih hiš kot mi. Hiše imajo iz blata in lesa. Njihove obleke so drugačne, bolj ovite, barvne in podobne starim odejam. Andreja je povedala, katere živali živijo v Afriki. Najbolj se mi je zdela zanimiva zebra zaradi vzorca in barve, s tem se dobro skrije pred levom. Druge afriške živali so še nosorog, žirafa, noj, slon, hijena ... Ko je končala s predavanjem, smo risali, barvali, izdelovali ogrlice in zapestnice. Za spomin sem si naredil zapestnico. Ta dan smo imeli za malico afriško sadje. Delavnica mi je bila všeč in upam, da se še kdaj ponovi.

Jasminko

KLIC POMLADI IN PUSTNO RAJANJE V ČUDV DOBRNA

V torek, 21. februarja 2011, so telovadnico Centra za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna napolnile pustne maske. Robi in Sonja sta popestrila rajanje z živo glasbo. Plesali smo in peli, se veselili zabavnega dne. Pod maskami nam je bilo malo vroče, pa nič zato! Le stežka smo prepoznali drug drugega. Med nami so bili kuharji, klovni, zamorci, žabe, medicinsko osebje, mucki in še mnogo drugih. Ni manjkalo krofov, norčij, veselja in preganjanja zime. Najlepše in najizvirnejše skupinske in posamezne maske so bile nagrajene. Več si lahko ogledate na fotografijah, ki so nastale med rajanjem.

Nina Vouk,
razredničarka

IZLET NA ROGLO IN OGLED MINI ŽIVALSKEGA VRTA V SLOVENSKIH KONJICAH

Pred nami je bil lep februarSKI dan, ko smo v naši skupini premišljevali, kam bi se podali na izlet? V en glas smo se odločili, da se odpravimo na sankanje na Roglo.

Sonce je toplo sijalo, ko smo naložili sanke in se odpeljali iz Dobrne proti Rogli. Po poti smo opazovali čudovito naravo, ogrnjeno v snežno odejo. Po dobri uri vožnje smo prispeli na cilj, kjer nas je sončen zimski dan vabil med bele strmine. Vzeli smo sanke in se odpravili na sankiško progo. Sankali smo se in pri tem zelo uživali, dokler nismo bili že rahlo utrujeni.

Odločili smo se, da si privoščimo malico. Posedli smo se po saneh in se okrepčali s čajem in sendvičem. Po malici smo šli še na krajši sprehod, nato pa nas je pot vodila proti Slovenskim Konjicam, kjer smo si ogledali mini živalski vrt Vrtnarstva Polegek. Posebej zanimiv se nam je zdel tropski vrt, kjer smo videli različne ptiče, krokodila in veliko kačo, katere smo se vsi malo ustrašili. Videli smo tudi kenguruje, opice, koze, ki smo jih lahko hranili. Po obisku živalskega vrta smo izlet zaključili z dobro in okusno kavico s smetano, ki smo jo vsi nestrpno čakali.

Utrujeni, polni novih doživetij in dogodivščin smo se vrnili nazaj na Dobrno. Odločili smo se, da bomo takšen izlet kmalu ponovili.

Tanja Dobrotinšek in Aleš Arzenšek,
varuha

OBISK ŽIVALSKEGA VRTA V LJUBLJANI

Nekega popoldneva, smo se ob toplém spomladanskem soncu pogovarjali o dogodivščinah, ki nas čakajo v prihajajočih mesecih. Zima je bila res zelo dolga, zato smo se odločili organizirati popoldanski izlet. Po

pogovoru smo sklenili, da gremo v živalski vrt v Ljubljano. Potrebno je bilo rezervirati kombi, pripraviti potrebno prtljago in že je bil tukaj dan, ki nas je ponesel novim dogodivščinam naproti. Najprej smo se ustavili na počivališču, kjer smo si privoščili počitek in se okrepčali s kavico. Pot smo nadaljevali proti Ljubljani in končno prispeli do živalskega vrta.

Ob vhodu so nas najprej pričakale male živali, kot so vietnamski prašički in koze. Nadaljevali smo pot, ob kateri smo srečali medvede, žirafe, slona, leoparda, morskega leva, volkove, različne vrste ptic in še mnoge druge živali. Najbolj so nas navdušile opice, ki so veselo poskakovale po svojih igralih. Obiskali smo terarij, v katerem nas je ob pogledu na kače in pajke postalo malce strah.

Ogled smo zaključili ob ogradi z volkovi, kjer smo se ob skupnem dogovoru odločili, da si bomo za spremembo privoščili večerjo ``malo drugače``. Odpravili smo se v McDonald's,

kjer smo se do sitega najedli in se odpravili proti domu. Po poznem prihodu v center, smo se hitro uredili, oblekli v pižame in se vsi zelo utrujeni odpravili naravnost v postelje.

Veronika Čater in Kaja Doler,
varuhinji

POHOD NA RAMŠAKOV VRH (969 M)

V nedeljo, 25. 3. 2012, smo se z ekipo štirih uporabnikov in spremljevalko Veroniko odpravili novim pustolovščinam naproti. Naš cilj je bil Ramšakov vrh, visok skoraj tisoč metrov. Zaradi slabega vremena smo se odpravili, kar se da hitro. Že ob devetih zjutraj smo prispeli na Lovsko kočo na Lopatniku. Na začetku položna pot nas je vodila po kolovozih, mimo samotnih kmetij, pašnikov, nato pa je kmalu zavila v gozd in postala vedno bolj strma. Z zmernim tempom in nekaj postanki, smo po uri in pol osvojili vrh, na katerem je sledil daljši postanek in malica. Po skupinski fotografiji smo morali pohiteti v dolino, saj se je oblak z dežjem že zelo približal. Do izhodišča smo prispeli ravno pred dežjem in se zadovoljni ter suhi odpeljali nazaj v zavod. Tako smo veselo preživeli nedeljsko dopoldne, malo drugače, v naravi.

Andrej Pompe,
športni pedagog

PREDSTAVITEV V CITYCENTRU V CELJU

V našem centru razvijamo pestro družabno, terapevtsko, likovno-umetniško, kulturno in športno dejavnost. V mesecu aprilu smo del te bogate ustvarjalnosti in kreativnosti podelili s Celjani in z obiskovalci Citycentra Celje.

Mladostniki in odrasli, ob številnih drugih aktivnostih, del dneva razvijajo ročne spretnosti in pridobivajo socialne in delovne navade z delom v ustvarjalnih delavnicah. Oblikujejo izdelke iz gline in lesa, šivajo in vezejo, izdelujejo papir in voščilnice, obdelujejo zeliščni vrt. Preizkušajo se tudi v pripravi zeliščnih mil in voska, s katerim polnijo nekatere glinene izdelke. Koristno delo pomembno prispeva k oblikovanju njihove pozitivne samopodobe in samopotrditve.

Izkupiček od prodaje izdelkov, ki so primerni za dekoracijo prostorov, za osebna ali poslovna darila, je namenjen za izplačilo njihovih nagrad.

Del naših izdelkov je, poleg stalnih razstav v prostorih centra na Dobrni in VDC-ja v Vojniku, razstavljen tudi v vitrini hotela Vita. V zadnjih letih smo sodelovali na bienalni razstavi izdelkov domače in umetnostne obrti v Slovenj Gradcu, v sklopu širše mreže za razvoj podeželja - LAS Obsotelje in Kozjansko, na sejmu v Gornji Radgoni. Redno sodelujemo na sejmišnih ob praznikih na Dobrni, v Novi cerkvi, v dvorcu Novo Celje in drugih.

Že nekaj časa je v nas tlela želja po predstavitvi v večjih nakupovalnih središčih. Ob posluhu in naklonjenosti zaposlenih v Citycentru Celje, pa tudi njihovih zunanjih sodelavcev, smo prvo takšno predstavitev uspešno realizirali v prvi polovici meseca aprila.

V prostorih nakupovalnega centra Citycenter Celje, je bila med 5. 4. in 15. 4. 2012, na ogled razstava ročno izdelanih izdelkov iz gline, ki se ponašajo s certifikatom Obrtno podjetniške zbornice Slovenije in jih bogati obešanka ROKODELSTVO SLOVENIJA. Razstava je bila hkrati tudi tematsko obarvana s praznikom velike noči.

5. 4. in 6. 4. 2012, je bilo mogoče te in številne druge izdelke kupiti na priložnostni prodajni stojnici.

Predstavitev smo zaključili s kulturnim dogodkom, ki se je odvijal v sredo, 11. 4. 2012, popoldan. Obarvan je bil z recitali, s pesmijo in plesom v narodnih nošah, ob zvokih harmonike, ki so se prešerno razlegali po pasaži trgovskega centra in tako obiskovalce kot nastopajoče povezali v skupnih trenutkih veselja in zadovoljstva.

Uporabnice, uporabniki in zaposleni v CUDV Dobrna, se Citycentru Celje, še posebej gospe Klavdiji Miklavžin, njihovem fotografu, ter gospodu Dragu Mackošku in RC-NT, iskreno zahvaljujemo za podporo pri brezplačni in zelo uspešni promociji.

Brigita Kuder,
vodja VDC

LETOŠNJI NAGRAJENCI, NAŠI SODELAVCI!

Vsak posameznik, ki v svoje delo vlaga svoj trud, čas in pozitivno energijo, je vesel, če prejme za svoje delovne rezultate pozitivno potrditev s strani sodelavcev, vodij in širšega okolja. V čast nam je, da so naše zaposlene in njihove rezultate letošnje leto, poleg nas, opazili in s posebnimi priznanji nagradili tudi drugi strokovnjaki.

Dolgoletnemu sodelavcu, fizioterapevtu, gospodu Marjanu Trontlju in od jeseni drugje zaposleni dolgoletni sodelavki, logopedinji in delovni terapevtki, gospe Aniti Požin, je stanovsko društvo specialnih in rehabilitacijskih pedagogov podelilo priznanji za dolgoletno in uspešno strokovno delo z osebami s posebnimi potrebami.

Naš sodelavec, fizioterapevt, magister Tine Kovačič, je s strani Specialne olimpiade Slovenije prejel najvišje priznanje SO, plaketo za izjemen 10-letni prispevek k razvoju Specialne olimpiade oziroma športa za osebe z zmernimi in s težjimi motnjami v duševnem razvoju. S svojim strokovnim delom je v funkciji kliničnega direktorja zdravstvenega programa »Fun fitness« in v funkciji koordinatorja MATP programa za celjsko-koroško regijo postavil nove mejnike na področju gibanja SO, medicinske rehabilitacije in habilitacije oseb s težjo in s težko motnjo v duševnem razvoju v CUDV Dobrna.

Mag. Tine Kovačič in celoten projektni tim CUDV Dobrna, so za uspešno organizacijo in realizacijo 14. Zimskih državnih iger SOS, prejeli priznanje s strani SOS.

Za prejeta priznanja vsem nagrajencem iskreno čestitamo!

CUDV Dobrna

ZDRAVSTVENI PROGRAM FUN FITNESS NA EVROPSKEM TURNIRJU V NAMIZNEM TENISU

V sklopu spremljevalnih prireditev evropskega turnirja SO v namiznem tenisu je v soboto, 14. aprila 2012, potekal zdravstveni program Fun fitness pod vodstvom mag. Tineta Kovačiča in številnih sodelavk in sodelavcev CUDV

Dobrna, ZUV Janeza Levca ter študentov fizioterapevtov Zdravstvene fakultete v Ljubljani in Evropskega središča Maribor. 26 članska ekipa fizioterapevtov, delovnih terapevtk in medicinskih sester je specialnim olimpijcem in njihovim trenerjem iz Evrope in Azije omogočila testiranje gibljivosti, ravnotežja, moči,

aerobne zmogljivosti s pomočjo testov, ki jih je za SO pripravilo strokovno združenje ameriških fizioterapevtov. Ekipa fizioterapevtskih strokovnjakov je svetovala glede terapevtskih vaj športnikom, trenerjem in spremljevalcem, z namenom izboljšanja zdravstvenega stanja in telesne pripravljenosti športnikov – specialnih olimpijcev, izboljšanja učinkovitosti treningov ter nenazadnje izboljšanja njihovih športnih rezultatov. Direktorica CUDV Dobrna, Irena Ceglar, je s strani

vodstva Specialne olimpiade prejela zahvalo za podporo tovrstnih projektov, prav tako je bila zahvala namenjena celotni ekipi zdravstvenih delavcev CUDV Dobrna, ki je s svojim prostovoljnim prispevkom pripomogla k uspešni realizaciji zdravstvenega programa Fun fitness na evropskem turnirju SO v namiznem tenisu.

Vodstvo specialne olimpiade je bilo deležno številnih pozitivnih odzivov in pohval specialnih olimpijcev in trenerjev ter ostalih funkcionarjev specialne olimpiade iz celotnega evropskega in azijskega področja. Ekipa CUDV Dobrna pod taktirko mag. Tineta Kovačiča (Anita Jakop, Bojana Šumečnik, Denis Šeruga, Martina Kač, Martina Križnik Jezernik, Petra Lajlar, Tatjana Kolar), je poskrbela za usklajeno timsko delo študentov fizioterapije iz Zdravstvene fakultete v Ljubljani in Evropskega središča v Mariboru, kar je bil odličen zgled in prispevek h kvalitetnemu izpolnjevanju ciljev, namena in poslanstva Fun fitnessa - zdravstvenega programa SO na evropskem in azijskem nivoju. S tem smo ponovno dokazali, da imamo številne usposobljene strokovnjake na področju medicinske rehabilitacije in zdravstvene službe, ki s svojim dodatnim specialnim znanjem in strokovnimi izkušnjami pripomorejo k dobri promociji centra in občine Dobrna na celotnem področju Evrope in Azije.

mag. Tine Kovačič,
klinični direktor zdravstvenega programa
»Fun fitness«

MATP REGIJSKE IGRE V ČRNI NA KOROŠKEM, APRIL 2012

MATP program zagotavlja individualiziran program treningov in omogoča uporabnikom z razvojnimi motnjami, ki se zaradi narave motenj ne morejo vključevati v redne oblike športnega programa Specialne Olimpiade

(SO) Slovenije, aktivno udeležujejo prilagojenih športno-terapevtskih aktivnosti. Omogočen jim je dejaven

življenjski slog, druženje z drugimi osebami s posebnimi potrebami, vključevanje in integracija v širše socialno okolje.

Ponovno smo imeli priložnost za druženje in tekmovanje v MATP disciplinah z udeležbo na regijskih igrah MATP, 17. 4. 2012, v telovadnici OŠ Črna na Koroškem. Iger so se udeležile naslednje ekipe: CUDV Dobrna, CUDV Črna na Koroškem, CVIU Velenje, OŠ Glazija Celje, VDC Saša - enota Maxi Žalec, VDC Saša - enota Mozirje, VDC Saša - enota Velenje, VDC

Šentjur - enota Slovenske Konjice, VDC Šentjur - enota Šentjur, skupaj s 30-imi tekmovalci in 23-imi vodji ekip, trenerji in spremljevalci. V uvodnem delu otvoritvene slovesnosti MATP iger celjsko-koroške regije so vse zbrane pozdravili:

- gospa Vojka Lipovšek, v.d. direktorice CUDV Črna na Koroškem,
- gospa Romana Lesjak, županja občine Črna na Koroškem in

- mag. Tine Kovačič, koordinator iger MATP celjsko-koroške regije, ki je po krajšem nagovoru igre tudi uradno otvoril.

Protokolarni del otvoritve iger je zajemal tudi kulturno-plesni-glasbeni program, ki so ga pripravili zaposleni in uporabniki CUDV Črna na Koroškem, s himno specialne olimpiade, dvigom olimpijske zastave in slovesno zaprisego, ki jo je v imenu specialnih olimpijcev izrekel specialni olimpijec Roman Aščič. Sledil je tekmovalni del MATP iger, ki je zajemal ročnost, brcanje, mobilnost, upravljanje z vozičkom in udarjanje. Pri MATP treningih in tekmovanjih upoštevamo principe razvojno nevrološke obravnave za funkcijo in v funkciji. S pomočjo tehnik inhibicije inhibiramo nenormalne vzorce drže in gibanja, s pomočjo tehnik facilitacije razvijamo normalne reakcije drže in normalni tonus, normalne funkcionalne vzorce gibanja ter preprečujemo deformacije in kontrakture. Pri MATP programu urimo del motoričnih spretnosti, ki jih v nadaljevanju športne kariere tekmovalcev lahko uporabimo v določenih športnih panogah specialne olimpiade ali pa jih prenesemo v funkcijo pri vsakodnevnih aktivnostih. Naši MATP športniki – specialni olimpijci Anja, Anica, Monika, Nejc in Vid so se po končanem tekmovanju, rajanju in zabavi skupaj s terapevti Bojano, Petro, Tinetom in spremljevalko Tatjano, z medaljami in diplomami srečni in zadovoljni ter polni novih vtisov vrnili v naš center. Za dosežene uspehe jim iskreno čestitamo! Konec maja nas čaka udeležba in nov izziv na mednarodnih igrah specialne olimpiade MATP v Kraljevici na Hrvaškem.

mag. Tine Kovačič,
regijski koordinator za MATP program

IGRE DOBRE VOLJE

V letošnjem šolskem letu se je CUDV Dobrna prvič udeležil Iger dobre volje, ki so potekale v Slovenski Bistrici.

Tovrstni dogodki so čudovita priložnost, da se naši otroci in mladostniki spoznavaajo z vrstniki iz različnih krajev Slovenije, si izmenjujejo stike in navežejo nova prijateljstva.

Iger so se udeležili uporabniki treh skupin. Osem uporabnikov je sodelovalo pri igrah, nekateri izmed njih so se z nastopom predstavili gledalcem, ostali pa so glasno navijali in spodbujali ekipo CUDV Dobrna.

Nad nastopom naših uporabnikov so bili vsi navdušeni, saj so občinstvo razveselili z veselim izborom pesmi, zato so vsi z veseljem zapeli in ploskali z njimi. Velika pohvala gre organizatorju nad pripravo

rekvizitov za igre, ki so bili zelo skrbno izdelani. Poleg čudovitega druženja z ostalimi udeleženci, so igre tudi športno naravnane, saj zahtevajo dobro fizično pripravljenost tekmovalcev. Po koncu tekmovalnega dela je sledila podelitev nagrad, nastop glasbene skupine in ples.

Vsi smo bili navdušeni nad pripravo iger in se veselimo naslednjega leta, ko bomo znova zastopali naš center.

Maja Koštomaj,
vzgojiteljica

Vtisi uporabnikov:

Iger so se udeležili uporabniki skupin OVI V, UDŽ A in UŽD C. Najprej smo se odpeljali do šole v Slovenski Bistrici.

Igre so bile v telovadnici. Veliko šol se je predstavilo z zanimivimi nastopi. Mi smo peli pesem Ko si srečen. Po nastopih so se začele igre. Naša skupina se je zelo borila za zmago. Igre so bile težke, saj smo morali veliko teči. Pri zadnji igri smo morali narediti torto. Za sodelovanje smo dobili nagrade. V darilu je bilo: pisalo, zvezek, zobna ščetka, kavna skodelica, sončna očala in sveča. Za malico smo dobili sendviče, krofe in sok. Na koncu je bil ples, na katerem smo se imeli fino.

Aljaž, Ina

TEDEN KNJIGE V CUDV DOBRNA

Zadnji teden aprila so se po vsej Sloveniji izvajale različne dejavnosti in aktivnosti povezane s knjigo in z branjem. 23. april je svetovni dan knjige in avtorskih pravic, razglašen s strani Unesca, hkrati pa je tudi prvi dan t. i. tedna knjige, ki se je v CUDV Dobrna odvijal vse do 26. aprila 2012. Ker so dejavnosti ob dnevih knjige namenjene ozaveščanju o pomenu knjig in spodbujanju bralne kulture, smo tudi v našem centru, skladno z namenom in s ciljem pozitivnega doživljanja umetniških besedil, izvajali različne, s knjigami povezane dejavnosti.

Naši uporabniki so poslušali brano zgodbo, nato pa smo se o zgodbi pogovarjali in - kadar se je le dalo - prenašali vsebine zgodb v konkretne življenjske situacije. S tem smo povečali razumevanje besedila, ga naredili uporabnikom bolj privlačnega in aktualnega ter morebiti tudi povečali njihovo zanimanje za branje ali poslušanje (podobnih) zgodb, pravljič. Nekateri takšnega pogovora o besedilu niso bili zmožni, smo pa zato vsem omogočili doživljanje umetniških

besedil - tako preko branja kot tudi preko ustvarjanja po prebrani zgodbi - ter osebni stik, ki se ustvari pri branju med tistim, ki bere in tistim, ki posluša. Včasih je že glas, ki ga uporabnik pri poslušanju brane zgodbe sliši in je namenjen njemu, blagodejen.

Na koncu, po branju in pogovoru, so naši uporabniki ustvarili lastno knjigo. Vsak v skupini je prispeval eno stran. Kako je svoj list knjige pobarval, katere barve in tehnike je pri tem izbral, ter ali je k ilustraciji sam pripisal tudi besedilo ali ne, je bilo odvisno od uporabnika samega. Da je bila knjiga res njihovo lastno delo, smo liste speli skupaj z naslovno in zadnjo stranjo; obe sta narejeni iz papirja, ki ga uporabniki proizvedejo sami. Vsakemu listu smo na koncu prilepili še besedilo, tako da so nastali izdelki vsebovali vse, kar vsebuje prava knjiga: naslovno in zadnjo platnico, ilustracije in besedilo. Nastali so zanimivi izdelki, ki vsebujejo osebno noto naših uporabnikov in so kot takšni nadvse unikatni.

Prebrali in ustvarili smo 7 zgodb:

- Košarkar naj bo!
- Franceve ljubezenske zgodbe
- Miška in veter
- Najlepše darilo
- Racman in knjiga
- Zakaj sem tako majhen?
- Zelo lačna gosenica

Ines Klavžar,
knjižničarka

POHOD NA GORJANCE

V nedeljo sem se s planinci iz Dobrne odpravil na pohod na Gorjance. Vstal sem že ob 5.15, zajtrkoval, se umil in oblekel. Vzel nahrbtnik z malico in rezervnimi oblačili ter se odpravil do avtobusne postaje na Dobrno. Tam sem počakal, da smo se vsi zbrali.

Ob šesti uri smo se z avtobusom odpravili proti Novemu mestu. Ker je bilo tako zgodaj, smo večinoma spali. Pri slapu smo imeli prvi postanek, nato smo se peljali do Šentjerneja, kjer smo pot nadaljevali peš.

Vzpenjali smo se proti Gorjancem, hodili smo uro in petnajst minut. V planinski koči Gospodična smo pojedli sendvič in spili čaj. Ker nismo imeli veliko časa, smo hiteli naprej proti Trdinovemu vrhu. Pot ni bila preveč strma, zato smo hitro prišli na cilj. V planinsko izkaznico sem dal dva žiga, potem sem občudoval pokrajino pod sabo in počival.

Na poti nazaj smo se ustavili v gostilni, kjer smo pojedli kosilo. Jaz sem izbral joto z repo. Bila je zelo okusna. Ob štirih smo prijetno utrujeni in siti sedeli v avtobusu in se prepustili vozniku, da nas je varno pripeljal domov.

Hvaležen sem gospe Štefki Oberstar, ki mi omogoča, da se lahko večkrat pridružim zanimivim pohodom Planinskega društva iz Dobrne in se ji ob tej priložnosti najlepše zahvaljujem.

Vinko

UNIFIED NOGOMETNI TURNIR V MALEM NOGOMETU NA DOBRNI

9. maja 2012 je v organizaciji Centra za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna potekal nogometni turnir v »Unified nogometu« med ekipami OŠ Dobrna, OŠ Glazija iz Celja in CUDV Dobrna.

Pobuda za omenjeni »Unified nogometni turnir« in sodelovanje med različnimi vzgojno-izobraževalnimi institucijami, socialno-varstvenimi zavodi in osnovnimi šolami se je porodila ob konstruktivnem mednarodnem sodelovanju s kolegi iz Linkage Collega iz Velike Britanije, ki so se že večkrat mudili na strokovnem in študijskem obisku v našem centru CUDV Dobrna in se preko teh srečanj seznanili z gibanjem specialne olimpiade. Zaradi trenutnih kriznih razmer so le-ti odstopili od projekta.

Mag. Tine Kovačič je prevzel pobudo za realizacijo projekta pod geslom Unified šport specialne olimpiade in drugačnost združuje.

Unified šport združuje športnike iz osnovnih šol in športnike invalide, med njimi tudi nogometaše z in brez motenj v duševnem razvoju, da lahko skupaj trenirajo in tekmujejo, se enakopravno pomerijo v različnih športnih disciplinah, tudi v igranju nogometa.

K sodelovanju smo povabili ekipo nogometašev iz posebnega programa OŠ Glazija iz Celja, ki je letos praznovala 40-letnico, ter nogometaše iz 6. in 7. razreda OŠ Dobrna. Številni naši učenci in odrasli uporabniki so imeli ta dan športni dan, v okviru katerega so se udeležili »Unified nogometnega turnirja«, ki je

potekal na travnatem nogometnem igrišču, ob starem zavodu na Dobrni. Po začetnem uvodnem pozdravu mag. Tineta Kovačiča so se trenerji ekip sestali na sestanku vodij ekip, ki ga je vodil Pavel Kuralt, vodja tekmovanja, ki je na turnirju prevzel sodniško funkcijo. Vzdušje na turnirju je bilo enkratno, tudi vreme je bilo na naši strani. Nogometaši vseh treh ekip so se odlično odrezali, prav tako ni primanjkovalo borbenega duha v duhu »fair playa«. S tem smo dokazali, da »Unified športni dogodki specialne olimpiade« pripomorejo k uresničevanju gesla drugačnost združuje. K dobremu vzdušju so pripomogli navijači CUDV Dobrna, ki so navijali za domačo ekipo in za gostujoči ekipi. Zlato plaketo za doseženo 1. mesto na nogometnem turnirju je prejela ekipa OŠ Dobrna, srebrno plaketo za doseženo 2. mesto je prejela ekipa OŠ Glazija, bronasto plaketo za doseženo 3. mesto pa ekipa CUDV Dobrna. Vsem ekipam še enkrat iskrene čestitke za dosežene športne rezultate! Pri organizaciji projekta nogometnega turnirja so sodelovali mag. Tine Kovačič, vodja projekta, Pavel Kuralt, vodja tekmovanja in sodnik turnirja, Andrej Pompe, vodja nogometne ekipe CUDV Dobrna in pomočnik vodje tekmovanja, Vesna Dolar, koordinatorka za sodelovanje z lokalno skupnostjo Dobrna ter druge sodelavke in sodelavci ter uporabniki CUDV Dobrna. Na tem mestu se vsem iskreno zahvaljujemo za njihov doprinos k uspešni organizaciji in realizaciji projekta.

mag. Tine Kovačič,
vodja projekta

NOGOMETNI TUNIR CUDV DOBRNA - OŠ DOBRNA - OŠ GLAZIJA

PRED TEKMO SMO NAREDILI VAJE ZA OGREVANJE. POTE SMO ZAČELI Z IGRO. IGRALI SMO Z OŠ DOBRNA, PA SO NAS PREMAGALI ZA TRINAJST TOČK. POTE SMO IGRALI OŠ DOBRNA IN OŠ GLAZIJA. ZMAGALA JE OŠ DOBRNA. POTE SMO IGRALI Z GLAZIJO, PA JE PADEL EN GOL ZA OŠ GLAZIJA. ZAKLJUČEK JE BIL ZELO NAPET. TEKMO SMO ZAKLJUČILI Z LEPIMI VTISI.

UPAM, DA SE SPET SREČAMO PRIHODNJE LETO.

JASMINKO

IZLET S KUHARSKIM KROŽKOM

10. 5. 2012 SMO SE S KUHARSKIM KROŽKOM ODPRAVILI NA IZLET V AVSTRIJO. SPREMLJALI SO NAS LIDIJA, DENIS, PAVLE IN ANDREJ. IZ NAŠE SKUPINE SVA ŠLA VINKO IN JAZ. OB 8. URI ZJUTRAJ SMO SE Z DVEMA AVTOMOBILOMA ODPELJALI V AVSTRIJO. PRVI POČITEK SMO IMELI NA BENCINSKI ČRPALKI, KJER SMO POPILI SOK IN POJEDLI SEDVIČE . NA POTI DO AVSTRIJE SMO VIDELI TRIGLAV IN DRUGE GORE. V AVSTRIJO SMO PRISPELI OB ENAJSTIH, OGLEDALI SMO SI MINIMUNDUS – POMANJŠAN SVET. VIDEL SEM VELIKO GRADOV, VLAKOV, STOLPOV IN DRUGIH ZNANIH STAVB. NAJBOLJ STA MI BILA VŠEČ TOVORNA LADJA IN VLAK, KI PREVAŽA AVTOMOBILE. NATO SMO ŠLI ŠE NA TRŽNICO, KJER SEM SI KUPIL FORMULO. POTEH NAS JE DENIS POVABIL NA DOBRO KOSILO. NA DOBRNO SMO SE VRNILI OB 16. URI. IMEL SEM SE ZELO LEPO.

MARTIN

OKOLI SVETA

Čez dvajset let boš bolj razočaran nad stvarmi, ki jih nisi naredil, kot nad tistimi, ki si jih naredil. Zato odveži vrvi, odjadraj iz varnega pristanišča. Ujemi ugodne vetrove v jadra. Raziskuj. Sanjaj. Odkrij. Povzeto po Marku Twainu.

Vedoželjnost je čustvo, ki nas žene k odkrivanju, raziskovanju ter učenju. Je bistvenega pomena za spoznavanje novega. Ideja naše prostočasne dejavnosti je bila uporabnikom približati tuj jezik, predvsem angleški. Le-ta je v današnjem času prevzel vodilno vlogo v sporazumevanju in združevanju ljudi. Namen krožka je bilo spoznavanje različnih držav, kultur, njihovih običajev in kulinarike, pri tem pa pri uporabnikih krepiti njihovo razmišljanje, sposobnosti za vsakdanje življenje in podirati stereotipe, ki izvirajo iz nevednosti. Tako se je iz ideje ustvaril krožek, pri katerem so lahko uporabniki potešili svojo vedoželjnost. V krožku so sodelovali Damjan, Leon, Vinko, Luka, Martin, Matic in Tina. Uporabniki so iz različnih starostnih skupin, kar je predstavljalo še dodaten izziv v usklajevanju urnika.

Kljub vsem oviram so spoznali različne države, kot sta Anglija in Združene države Amerike, nekateri so se naučili osnov angleškega jezika. Tisti, ki pa so se že srečali s tujim jezikom, so znanje obnavljali in nadgrajevali. K vsemu temu smo tu in tam dodali uro kuhanja, kjer smo pripravili sladico, netipično za naše kraje in se z njo posladkali. Odziv s strani uporabnikov je bil zelo pozitiven. Stokrat postavljeno vprašanje, ali bo ta teden krožek, navdušenje in nasmeh zbranih v učilnici, ter žalostni izrazi na obrazih, kadar je krožek odpadel, so bili nagrada za ves vložen trud in velika motivacija za nadaljnja srečanja.

Leto smo zaokrožili s posebnim dogodkom. Ob pomoči učiteljev telesne vzgoje Pavlija in Andreja, smo odšli na izlet v celovški Minimundus, kjer je razstava najbolj znanih svetovnih arhitekturnih dosežkov, v razmerju 1:25. Tako smo iz neposredne bližine videli svetovne znamenitosti, kot so Kip svobode, Eifflov stolp, Taj Mahal, Partenon, in tudi slovenske znamenitosti, Narodno in univerzitetno knjižnico, Blejski otok z gradom. Ob opazovanju začudenih obrazov in odgovarjanju na nešteta vprašanja, je skoraj nemogoče, da se ti na obraz ne bi prikradel nasmešek.

Lidija Hrnčič in Denis Krajnc,
mentorja kuharskega krožka

KONČNI IZLET

V mesecu januarju smo dobili novega učenca Martina, ki je prej obiskoval šolo v Krškem. Pogosto je pripovedoval o nekdanjih sošolcih in učiteljicah. S tem nam je pokazal, da jih pogreša in bi jih želel obiskati. Spontano smo dobili idejo, da bi se enkrat opravili na obisk, ker pa se je potrebno za vsako stvar potruditi, smo čas premaknili na zaključek šolskega leta. OŠ v Krškem je pred leti obiskoval tudi Vinko, tako smo se srečanja še toliko bolj veselili. S pomočjo sodelavca Tineta sem navezala kontakt z gospo Ido, ki je pripravila vse potrebno, da sta Martin in Vinko podoživela nekaj spominov. A dovolj, pustimo besedo »našim izletnikom«.

Šli smo v Krško na obisk Osnovne šole dr. Mihajla Rostoharja. Imeli smo se fino. Po nekaj letih sem se srečal z nekdanjimi učitelji in učiteljicami. Vreme je bilo dobro in smo šli še na sevniški grad. Na grajskem dvorišču nas je pričakal grajski skrbnik, ki nas je popeljal po gradu. V drugem nadstropju smo prišli v sobano, kjer je baron še vedno spal. Zbudili smo ga, saj je bila ura že dvanajst. Potem nam je skrbnik pokazal 100 let

staro šolsko učilnico. V njej smo videli zelo zanimive klopi, tablo, globus in še marsikaj. Pred odhodom smo si ogledali sobo z lutkami. Na poti domov smo se ustavili v piceriji, kjer smo pojedli pico in popili pijačo. Samo jaz sem naročil pico s feferoni. Uf, kako so pekli! Na Dobrno smo se vrnili ob 15.30.

VINKO

Meni je ostala v spominu igrica Medved išče pestunjo, ki so nam jo zaigrali učenci iz Krškega.

Tudi na gradu mi je bilo všeč. Izvedela sem, kako so živeli včasih. Videla sem veliko pohištva, ki so ga imeli graščaki. Je drugačno, kakor ga imamo mi.

INA

V torek smo šli v mojo prejšnjo šolo v Krško. Tam sem srečal svoje učitelje, učiteljice in sošolce. Najprej so nas povabili v jedilnico na malico. Potem so nas peljali po šoli. Najbolj dolgo smo se zadržali v lesni učilnici. Učitelj Miran nam je podaril namizni golf, ki so ga naredili starejši učenci. Preden smo se poslovili, smo jim tudi mi dali darilo - glineno posodo z bonboni. Povabili smo jih na Dobrno. Obljubili so, da pridejo. Na poti proti Sevnici smo videli hidroelektrarno na reki Savi. Pred

Sevnico so nam učiteljice pokazale grad, ki je zgrajen na visokem hribu. Ko smo se pripeljali na vrh, smo videli daleč naokrog; reko Savo, železnico, polja, gozdove, hiše ...

Grajski skrbnik nas je popeljal po gradu. V gradu smo videli okrašene stene in strope. Ker je baron še spal, smo ga zbudili in mu zapeli pesem Jaz sem muzikant. Njegova gospodinja nam je dala kekse.

Na poti domov smo se ustavili, ker smo bili lačni. Jaz sem naročil malo pico in sok. Bila je »ful« dobra.

Izlet v Krško in Sevnico mi je bil zelo všeč.

MARTIN

Bili smo v Krškem in si ogledali šolo, kamor sta hodila Martin in Vinko. Spoznali smo njune sošolce in učitelje, videli učilnice in telovadnico. Tam smo dobili malico.

V Sevnici smo obiskali grad. Videli smo skrbnika in zbudili barona. Zapeli smo mu pesem. Na gradu smo videli zelo staro učilnico.

Ko smo se vračali, smo se ustavili v piceriji. Spil sem dve kokakoli. V šoli je Sanja poklicala atija, da je prišel pome. Domov sem prišel ob 16.00 uri.

Izlet mi je bil »fajn«.

FILIP

Lepo se je bilo peljati s kombijem. Na poti sem videl njive, hiše, traktor, reko, predor, vlak. Na gradu je bilo zelo veliko stopnic in dolgih hodnikov. Izlet mi je bil zelo všeč.

DANI

V Krškem mi je bila najbolj všeč lesna učilnica. Učitelj mi je pokazal hišo, ki so jo naredili. Rekel sem, da bi tudi jaz rad izdelal takšno hišo. Na gradu se mi je zdel smešen baron. Ko je spal, je imel pokrite oči in na glavi čepico. Res je bil »legenda«.

BINE

V torek smo šli v Krško. Martin je želel obiskati svojo šolo. Tam je videl svoje sošolce in prijatelje. Ko smo si ogledovali šolo, sem videl učiteljico Ido, ki je bila z nami na Mirnem morju. Tam so bili tudi Mateja, Suzana, Helena in Elvisa, ki sem jih spoznal na jadraniu.

Srečanja smo bili vsi zelo veseli.

Na gradu smo si najprej ogledali grajsko dvorišče. Skrbnik Ciril nas je peljal do vodnjaka. Vsi smo morali pogledati vanj in si nekaj zažele. Potem smo šli v grad in do prvega nadstropja. Ogledali smo si freske. Hišna pomočnica nam je iz okna v drugem nadstropju povedala, da baron še spi. Ciril nam je predlagal, da ga gremo zbuditi. Baron je smrčal tako močno, da sploh ni slišal, da smo prišli v njegovo spalnico. Klicali, budili smo ga tako dolgo, da je končno odprl oči. Prosil nas je, naj mu zapojemo pesem, da ne bo več zaspan. Seveda, smo mu željo uslišali. Ogledali smo si sobo z lutkami, nato pa smo se poslovili, ker smo bili že lačni. Malo pred Celjem smo se ustavili in si vsi napolnili želodce s picami.

Upam, da bomo kmalu spet kam šli.

Veselim se počitnic. Obiskal bom prejšnjega rejnika, s skupino OVI V bom preživel pet dni na Paškem Kozjaku, avgusta pa bom šel na morje v Portorož. Za svoj 20. rojstni dan, ki ga bom imel 26. julija, si želim piknik v naravi.

JASMINKO

Zbrala: Vesna Žagar,
razredničarka

DOBRODELNI KONCERT HČI LUNE

**KO UŽIVAŠ, TUDI ČE NE RAZUMEŠ
ŠPANSKO**

Tako mi tistega nedeljskega večera dež ni preprečil, da bi prepustila volan svoji na cesti ne dovolj izkušeni hčeri. Zapeljali sva se do Osnovne šole Dobrna. Tam so dijaki I. gimnazije v Celju pripravili slabo uro dolg španski muzikal z naslovom Hči lune. Prireditev je bila dobrodelna in bo našim uporabnicam in uporabnikom omogočila užiti morske in druge počitniške radosti. S profesorjem Marčičem za klavirjem ter mladimi glasbeniki smo zajadrali v ljubezensko zgodbo.

Muzikal je nadaljevanje španske legende o ciganki, ki Luno prosi za lepega moža, v zameno, pa ji ponudi svojega prvega otroka.

V ritmu znanih španskih pesmi, ki so bile tematsko dobro vpete v zgodbo, se niso pozibavali samo naši uporabniki, tudi moja noga ni ostala pri miru. Ko po začetnem kratkem govoru direktorice nismo vedeli, kaj lahko pričakujemo, mi konec večera ni bilo žal, da sem na ta

deževen večer, ko me je ravno izposojena knjiga, kar sama vabila, da jo preberem, oblekla svojo »nobel« srajčko, se prepustila nemilosti hčerine neizkušene vožnje v deževnem vremenu in prisluhnila mladim umetnikom. Priznam, moje uho je zaznalo kakšno intonančno netočnost, a recimo temu improvizacija. Tudi moje oko je zaznalo, da nekateri izmed nastopajočih stojijo prvič na odru, pa recimo temu mladost. Toda zaznala sem še nekaj! Kljub mladosti in občasni improvizaciji, je iz mladih sijal žar. Iz tistih na odru in tistih pod odrom. Iz vseh mladih, tudi iz tistih, mladih po srcu. In to lahko pričara samo ta, ki poje, pleše in improvizira iz srca. Hvala za lep večer.

Martina Kač,
razredničarka

Z GLASBO IN S PLESOM DO MORJA

Počitnice so, vsaj po mnenju otrok, najpomembnejši del šolskega leta. Kajne? Še posebno dragocene so tovrstne življenjske izkušnje za otroke z motnjo v telesnem in duševnem razvoju. Našim otrokom, mladostnikom in odraslim pomenijo počitnice na morju in v hribih zelo, zelo veliko. Nekateri že pozimi načrtujejo, kaj vse bodo vzeli zraven na počitnice. Če jim slučajno še kaj manjka za na pot, želijo hitro po nakupih, da bodo pravočasno pripravljeni za odhod.

Kot vsako leto, smo tudi letos želeli zaposleni v CUDV Dobrna omogočiti letovanje v poletnih mesecih prav vsem otrokom in odraslim. Letovanja predstavljajo za svojce otrok in naš center velik finančen zalogaj, saj zanje ni namenjenih državnih sredstev. Ker starši sami težko pokrijejo celoten strošek letovanj, jim vedno skušamo pomagati z denarnim prispevkom. Na svetu pa vendarle obstajajo dobri ljudje z zlatim smehljajem. Letošnje leto nam je zlat nasmeh na usta pričarala izjemna gesta mamice našega Nejca.

Gospa Kragolnik je podala pobudo, da bi organizirali dobrodelni dogodek, katerega sredstva bi lahko namenili letovanjem za naše otroke, mladostnike in odrasle. Prijazno je k sodelovanju povabila I. gimnazijo v Celju, ki se je z veseljem odzvala povabilu. Tako so v nedeljo, 13. 5. 2012, v kulturnem domu na Dobrni, gimnazijci pod mentorstvom profesorice Polone Škornik in profesorja Tomaža Marčiča uprizorili krasen muzikal v španskem jeziku Hija de la luna (Lunina hči). Zgodba v sozvočju glasbe in plesa pripoveduje čudovito ljubzensko zgodbo mladega para, ki se po več letih iskanja znajde v toplem objemu. Obiskovalcev predstava ni pustila ravnodušnih. Navdušena množica je nastopajoče nagradila z močnim aplavzom. Zaposleni in uporabniki CUDV Dobrna naj se še enkrat, tokrat v tiskani obliki, iz srca zahvalimo gospe Slavici Kragolnik, ravnatelju I. gimnazije v Celju, doktorju Antonu Šepetavcu, vsem nastopajočim z mentorjema, organizacijskemu timu in pomočnikom, zaposlenim v CUDV Dobrna in njihovim bližnjim, vsem donatorjem in vam, dragi obiskovalci, za vse vaše prispevke v denarju ali izdelkih. Široko vas objemamo in poklanjamo zlat nasmeh! Obljubimo, da se bomo na počitnicah imeli krasno!

mag. Petra Žnidarčič,
vodja projekta

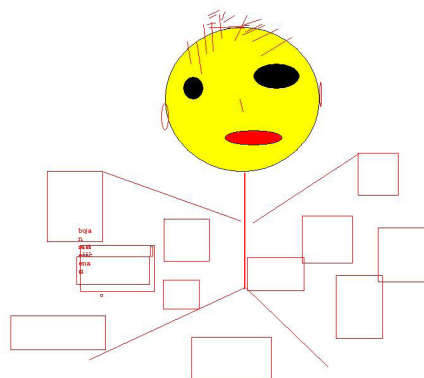
SPIŠ O ZAJČKU

Vesel sem, da smo dobili zajčka. Ko ga pobožaš, se potuhne. Je zelo plašna žival, ima štiri tačke, dva uhlja. Zajec lahko zbeži, če ga dražiš. Značilno za zajce je, da glodajo korenje. Radi imajo travo in semena. Potrebno ga je hraniti, mu dati za piti. Sami ga ne smemo vzeti iz kletke, ker nam lahko pade na tla in umre. Skrbeti je treba zanj. Dobili smo dva zajca, eden je bel in eden temno siv. Temno siv rad uide v luknjo, bel pa je rad zunaj in teka po kletki. V kletko mu bomo nosili korenje, travo in semena. Zajec pije vodo. Redno moramo skrbeti za čistočo kletke pri zajcu. Ne smemo ga loviti, ker tega nima rad.

Luka

NARISALI SO

“Bojana” Jasminko

“Šola” Martin

“Zima” Filip

“Stara graščina” Bine

DAN ALI DNEVI ODPRTIH VRAT V CENTRU?

Ko smo pred sedmimi leti razmišljali o tem, da bi dejavnosti naših uporabnikov predstavili širši javnosti, nismo upali, da se bo prireditev »Dan odprtih vrat« razširila na več dni, vsebinsko bogatila in privabljala vedno veliko obiskovalcev.

Korenine segajo v leto 2000, ko smo na pobudo, zdaj že upokojene kolegice, specialne pedagoginje, poskušali povezati vse uporabnike - otroke in starejše, v aktivnostih, ki smo jih poimenovali »Praznovanje dežja in pomladi«, saj sta meseca april in maj, ko smo te aktivnosti izvajali, ravno to označevala. Dogodek smo še nekajkrat ponovili, nato pa se želeli pokazati navzven.

Letos smo se predstavili zunanjim gostom v več sklopih: 16. maj je bil rezerviran za ogled Dnevnega centra v Celju in VDC-ja v Višnji vasi. 17. maja je bila glavna prireditev v matični ustanovi, na Dobrni. 18. maja popoldan so si ustanovo lahko ogledali svojci zaposlenih.

Izkoristili smo, da je leto 2012, poimenovano Evropsko leto aktivnega staranja in medgeneracijske solidarnosti in naš projekt poimenovali Ustvarjajmo skupaj, ter pripravili razstavo Knjiga združuje in povezuje. Kaj to pomeni?

Ko razmišljam o medgeneracijski solidarnosti in skupnem ustvarjanju, ugotovim, da je medgeneracijsko sodelovanje rdeča nit našega delovanja. Z uporabniki gledamo naše arhivske fotografije: Naši učenci so zrasli iz otrok v fante in dekleta, nekatere tovarišice so z njimi že dolgo, prepoznali pa so jih, četudi ugotovimo, da so starejše. Na nekaterih fotografijah sodelujejo v aktivnostih starši, na drugih so celo stari starši, krajan in drugo občinstvo, stari in mladi. Te foto albume smo razstavili, da si jih je lahko vsakdo ogledal.

V celjskem oddelku je popestrilo dopoldan našim uporabnikom Kulturno umetniško društvo Smeško iz Celja. Obiskovalci so si lahko ogledali delo z učenci, izvajanje fizioterapije in delovne terapije. Gostov je bilo veliko, tudi uporabniki razvojnega vrtca s tovarišicami. V VDC-ju v Višnji vasi je v delavnicah sodelovala medgeneracijska skupina Spominčice iz Škofje vasi.

V smeri medgeneracijskega sodelovanja smo zasnovali tudi delavnice v centru na Dobrni.

V nekaterih skupinah so babice naših otrok pripovedovale pravljice. Še bolj zbrano so jih poslušali, kakor svojo tovarišico!

Gospodinja iz Dobrne je učila peke kruha in peciva. Prav prijetno je dišalo po hiši in vsakdo izmed obiskovalcev je lahko poskusil sveže pečen kruh iz različnih vrst moke. V delavnici domače obrti je nas in naše goste, starejši, izurjen gospod, pletar smo mu rekli, učil prepletanja košaric in obpletanja steklenic. Ta večšina je še nam tovarišicam povzročala težave! Zanimivo je bilo v kaligrafski delavnici. Kdor je obvladal pero, se je naučil podpisati v gotici. Vaja dela mojstra, smo rekli ob končnih izdelkih. Pred centrom pa je nastajala velika, dolgaaaaa slika vseh nas in gostov. Ta umetniški spomin je delo otrok iz vrtca, osnovnošolcev iz Dobrne in iz OŠ Lava iz Celja, uporabnikov iz različnih VDC-jev in sorodnih centrov.

Na razstavi Knjiga združuje in povezuje, so bile prikazane različne knjige, ki so jih izdelali učenci v različnih skupinah ob tednu knjige. Nekateri so bile bolj barvite, v drugih je slikovni material dopolnjevalo besedilo, ki so ga napisali učenci ročno ali na računalnik. Vsem pa je bilo skupno, da so nastale po prebrani

predlogi in pogovorih s knjižničarko. Tudi nekaj knjižic je že nastalo za učenca z motnjo vida, ki jih je pripravila učiteljica.

Vedno pa obiskovalci v naši hiši lahko poskušajo aromatične čaje iz zelišč z našega vrta. Pecivo nikoli ne manjka, letos smo ponudili še kruh iz krušne peči, ki ga je spekla gospa Štravs iz Dobrne.

Trudimo se postati družini prijazno podjetje, za kar smo decembra 2011 prejeli osnovni certifikat. V povezavi s temi ukrepi, smo se odločili, da pripravimo dan odprtih vrat tudi za svojce zaposlenih. V petek, 18. maja, smo jih popoldan na široko odprli za sorodnike, ki so imeli možnost pogledati, kje in s kom dela njegova mama, sestra, ati. Na igrišču za centrom se je zbrala pisana družčina mamic z malčki,

ki so na tleh ustvarjali z barvami in se igrali na igralih. V telovadnici so plezalno steno preskušali malo večji otroci, ki so bili kasneje uspešni tudi v likovnih aktivnostih. Mamice in očki so se na prijetnem soncu pogovarjali in predelovali vtise. Vsem je bilo lepo.

Kot je bilo toplo na naših prireditvah vse tri dni, nam je bilo toplo pri srcu, ko smo gledali zunanje vodje, s kolikšnim srcem so usmerjali naše uporabnike in obiskovalce v učenju novih veščin. Hvala.

Bojana Lipičnik,
vodja CUV otrok in mladostnikov

VKLJUČEVANJE UPORABNIKOV CUDV DOBRNA V LOKALNO SKUPNOST

V letu 2011 smo si v CUDV Dobrna zadali cilj, da se intenzivneje vključujemo v lokalno skupnost Dobrna. S projektom smo pričeli v mesecu septembru 2011. Na občini Dobrna smo prosili gospo Marijo Švent, da nam redno posreduje vse aktualne dogodke, ki se dogajajo v kraju. Gospa Marija se je naši prošnji z veseljem odzvala, za kar se ji iskreno zahvaljujemo.

V kraj se vključujemo z nastopi, s stojnicami z našimi izdelki, redno obiskujemo Terme, radi obiščemo in povabimo prijatelje iz OŠ Dobrna, včasih pa smo zgolj radovedni in pokukamo na kakšno prireditev.

Zahvaliti se moramo tudi vsem krajanom občine Dobrna, ki nas sprejemajo odprtih rok, se z nami veselijo in nas imajo radi takšne, kot smo.

Hvala!

Vesna Dolar,
socialna delavka

ČASOPIS MOJA REKA SI

Skupina OVI IV A se je odločila, da sodeluje na natečaju Ekošol z izdelavo lastnega časopisa. Naredili smo akcijski načrt, kako bomo izdelali časopis in kaj bomo vključili vanj. Cilj je bil predstaviti povezavo med porabo vode in pridelavo hrane. Tina je imela vlogo novinarke, med zaposlenimi v CUDV Dobrna je opravila anketo o seznanjenosti anketiranih, koliko vode porabimo za pridelavo določenega živila, hrane. Vsi v skupini so izdelali plakate, na katere so lepili pregovore o vodi in hrani, besedila pesmi, slike hrane in pisali, koliko vode porabimo za pridelavo posameznega živila. Naredili smo tudi izračun o dnevni porabi vode v našem oddelku. Risali smo marvične ribice, katerih življenjski prostor je voda, slike smo uporabili v ozadju časopisa. Peli smo pesmi, se pogovarjali in dokazali, da brez vode ni življenja. Fotografirali smo potok Dobrnico in razmišljali o tem, ali dovolj varčujemo z vodo, kaj še lahko storimo, da porabimo manj vode. Časopis smo oddali in nestrpnost čakamo rezultate natečaja. Rezultati, koliko vode porabimo za pridelavo posameznega živila, so zaskrbljujoči. Ob raziskovanju smo se naučili veliko novih stvari in bi želeli, da bi bili tudi drugi ljudje seznanjeni s problematiko prevelike porabe vode, ki jo kot prebivalci planeta premalo poznamo.

Naj zaključimo z geslom našega časopisa
Življenje je - moje, tvoje, naše.
Prihodnost je - moja, tvoja, naša. Tudi
skrb zanjo je moja, tvoja, naša.

Nina Vouk,
razredničarka

KO SE ZGODI ALI DAN ODPRTIH VRAT

Drage dame, poznate neopisljive občutke, ko na poti na zabavo opazite dolgo zanko, ki se začne nekje pri peti salonarja in potuje v neznano tja pod krilo?

Spoštovani gospodje, poznate z besedami, ki jih na tem mestu ne bom uporabila, opisljive občutke, ko na snežno belo srajco, ki ste jo tako ali tako oblekli pod prisilo, pristanejo kapljice rdečega vina ali kave, ki ga je ali jo je bilo treba popiti, preden ste svojo drago pospremili na zabavo.

Tako približno se je počutil naš dnevni center v Celju na dan odprtih vrat. Namesto zanke na nogavicah ali madeža na srajci, je v moški garderobi izbruhnil vulkan smrdečih odpadkov, ki sicer sodijo v stranišče in pozneje v kanalizacijo. In ja, seveda se je to zgodilo dve minuti in petintrideset sekund pred začetkom prireditve.

Dan odprtih vrat se je zgodil na deževno sredo. Torej smo uporabili plan B, ki je vedno pripravljen za tiste dni, ko oblaki zatemnijo sonce. Vse dejavnosti, ki so bile načrtovane na prostem, smo prestavili v notranjost centra. Prostor se je zato malo pomanjšal, ampak saj veste tisto o pohlevnih ovčicah in hlevčku. Kuhinja se je spremenila v oder, na katerem je zaljubljeni žabec iskal in našel svojo ljubezen. Zaljubljenega žabca so "vdahnili" v življenje člani lutkarskega društva Smeško. Prijazno so se odzvali naši prošnji za sodelovanje, za kar se jim prav lepo zahvaljujem. V učilnicah smo pripravili predstavitev fizioterapevtskih in delovnoterapevtskih obravnav ter slikarsko delavnico.

Vodila nas je želja, da bi vsem obiskovalcem prikazali vsaj del vsakodnevnega dogajanja v našem centru, hkrati pa našim najmlajšim omogočili zabavo in sprostitev.

Hiša je dihala z nami. Vsem, ki ste nas na ta dan obiskali, se iskreno zahvaljujemo za obisk, za dobre in pozitivne misli, ki ste jih zapisali v knjigo gostov, in vas hkrati vabimo, da se snidemo naslednje leto.

Aha, kaj se je zgodilo z vulkanom? Nič. Preprosto so bila ta vrata na dan odprtih vrat edina zaprta, pa tega ni nihče opazil. Mogoče pa je nekaj na tem, da sam prostor ne pomeni nič, če v njem ne biva pozitivna energija, ki jo dajejo ljudje.

Drage sodelavke in sodelavci dnevnega centra v Celju, zahvala vsem, da smo skupaj lahko ta pozitivna energija, ki jo čutijo naši učenci, starši in obiskovalci.

Martina Kač,
vodja Dnevnega centra Celje

NA OBISKU V DNEVNEM CENTRU CELJE

Obiska Dnevnega centra v Celju smo se s hčerko Klaro in z njeno botrco Mojco izredno veselile, predvsem, ker je bil to naš prvi obisk.

Čeprav je zunaj deževalo, ste nas pričakali z veliko dobre volje, nasmejanih obrazov in pozitivne energije. Zelo smo uživale v čudoviti lutkovni predstavi, slikale smo na platno, klepetale smo z vašimi varovanci in njihovimi starši, ogledale smo si vaše prijetne prostore in še in še ...

Trenutki, ki smo jih preživele skupaj z vami in vašimi varovanci, nam bodo ostali še dolgo v zelo prijetnem spominu in komaj čakamo, da se ponovno snidemo. Čas prehitro beži in kmalu bo tudi naša Klara potrebovala svoj prostor pod soncem. Zato sem zelo vesela, ko vidim, kako so vaši varovanci zadovoljni in srečni pri vas. Hvala vam za lepo izkušnjo.

Z najlepšimi željami.

Klara, mamica Mateja in Mojca Kolšek

SODELOVANJE ZUNAJ OKVIROV VRTCA

Razvojni oddelek vrtca Anice Černejeve se je z velikim veseljem odzval povabilu dnevnega centra Dobrna na dan odprtih vrat. Kot vzgojiteljica v oddelku se trudim, da naši otroci pridobijo čim več izkušenj zunaj okvirov samega vrtca. Enako pomembno je tudi sodelovanje s starši naših otrok. Ob obisku dnevnega centra smo združili oba pomembna dejavnika. Žal nas je bilo ta dan manj zaradi odsotnosti otrok, a je bilo kljub temu zanimivo, predvsem pa je bil namen obiska druženje in spoznavanje drugega okolja. Tudi mamica je dobila odgovore na vprašanja o prostoru in poteku dejavnosti čez dan. Predstava o zaljubljenem žabcu nas je vse pritegnila in nasmejala, zato velike pohvale za sceno in lutke, ki so bile krasno izdelane. Po predstavi so se otroci preizkusili še v slikarskih spretnostih, ogledali smo si prostore in se posladkali z domačim pecivom. Za konec lahko izrečem le še pohvalo in zahvalo strokovnim delavkam za vse pripravljeno in čakamo že na naslednje povabilo. Srečno.

Jelka Škornik,
vzgojiteljica v razvojnem oddelku vrtca
Anice Černejeve

EKO USTVARJALCI

“Vetrnice” Ina

“Dom s sončnimi celicami” Tina

“Eko planet” Ina

EKO PAKET - IZDELAVA MAKET: HIŠA IN BLOK

Ker je naš Center za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna vključen v sistem Ekošol, smo tudi letos med šolskim letom posebno pozornost namenili ločenemu zbiranju odpadkov in njihovi ponovni uporabi. Želela sem, da preko ločevanja odpadkov uporabniki spoznajo lastnosti različnih odpadnih materialov in začnejo razvijati naklonjen, spoštljiv in odgovoren odnos do žive in nežive narave.

V bivalni enoti in v razredu smo oblikovali ekološki kotiček in pričeli zbirati različen odpadni material. V pomoč so nam bile različne slikovne aplikacije, ki so prikazovale načine ločevanja odpadkov. Ob teh smo se večkrat ustavljali, si jih ogledovali in se o njih pogovarjali.

Tudi letošnjo jesen in zimo smo dokazali, da lahko s kančkom ustvarjalnosti prijetno okrasimo naše šolske prostore, pri čemer uporabimo odpadno embalažo, ki bi drugače pristala v košu za smeti. Različna embalaža nas je vabila k raziskovanju njihove vsebine in oblike. Skupaj smo odpadno embalažo raziskovali, si jo ogledovali, tipali, se z njo igrali in jo poimenovali. V naslednji fazi smo se lotili samostojnega ločevanja embalaže v pripravljene zabojnike. Ločevali smo embalažo iz papirja, plastike in organskih snovi. Predvsem na začetku so se uporabniki večkrat obračali na nas in preverjali, če se odločajo za pravilen zabojnik. Izdelavali smo hiše in makete iz kartonskih škatel.

Pri obravnavi teme učenčev dom smo razlikovali različne stanovanjske objekte. Imenovali smo blok in hišo, ju primerjali po višini, s tem pa utrjevali pojma visok, nizek. Listali smo različne slikanice, reklame, v njih iskali različne kose pohištva. Učne dejavnosti smo popestrili še z gibalno ponazoritvijo pesmi »Hiško zidamo« (R. Kranjčan).

Nato smo se odločili, da bomo tudi mi zidarji in bomo iz odpadne embalaže sezidali svoje hiške. Pričeli smo zbirati tetrapake mleka, sokov, razne škatle, nato smo pripravili ostale stvari, ki smo jih pri izdelavi še potrebovali: stiropor, čopiči, tempera barvice, nož, časopis. Najprej smo dobro oprali embalažo od mleka, jo posušili in ves postopek ubesedili (mrzla-topla voda, umito-umazano). Škatle smo polepili z belim šelešamerjem, nato pa ga pobarvali

s tempera barvicami. Ob tem smo prepevali: »Pri nas pa stene pleskamo!«. Tako je nastala oblika bloka. Lotili smo se še izdelave modela hiše. Učiteljice smo iz stiroporja oblikovale model hiške, izrezale okna, učenci so te stene popleskali. Streho hiše smo polepili z ostanki papirja. Papir smo naprej natrgali na koščke, tisti bolj spretni so ga lepili na stiropor. Tako je nastala lepa rdeča streha. Manjkal je le še dimnik. Hitro smo pobrskali po zbranem odpadnem materialu in zanj uporabili embalažo šumečih tablet.

Za učenčev razvoj je zelo pomembno bogato učno okolje, ki ga lahko z malo domišljije in dela popestrimo tudi z igračami in igrami, ki jih izdelamo sami iz povsem preprostih materialov. Menim, da je pri uporabnikih z motnjo v duševnem razvoju zelo pomembno, da za doseganje ciljev uporabimo različne poti in načine, saj si tako ob bogati ponudbi lahko pridobijo več izkušenj.

Sara Klokočovnik,
razredničarka

ZANIMIVI PODATKI O NAS

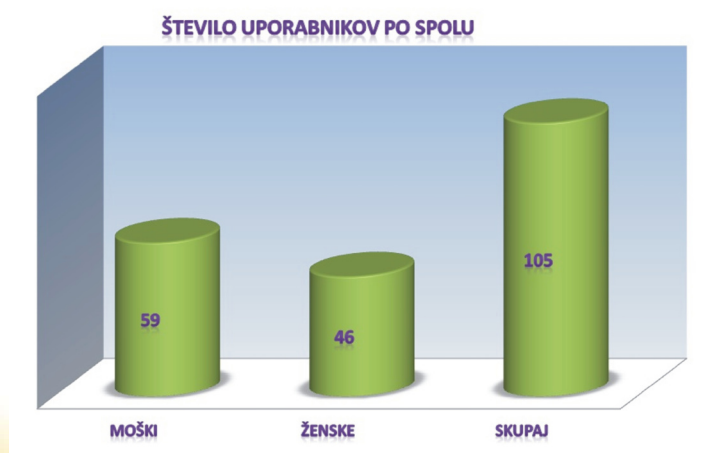
Od preselitve iz stare graščine v nove, lepe prostore Centra za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna se je marsikaj spremenilo. Veseli nas, da se je zvišala kvaliteta življenja uporabnikov. S pridobitvijo večjih kapacitet, se je povečalo tudi število uporabnikov in število zaposlenih. Dovolite, da vam podam nekaj statističnih podatkov o naših uporabnikih in zaposlenih.

Trenutno imamo v Centru za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna 105 uporabnikov in uporabnic. Od tega je vključenih v posebni program vzgoje in izobraževanja (CUV) 67 otrok in mladostnikov z zmerno, s težjo in z najtežjo motnjo v duševnem razvoju, v institucionalnem varstvu odraslih (IVO) je 15 uporabnikov in uporabnic in v varstveno delovnem centru (VDC) je 23 uporabnikov in uporabnic, od tega je 1 uporabnica vključena v dnevno obliko VDC-ja.

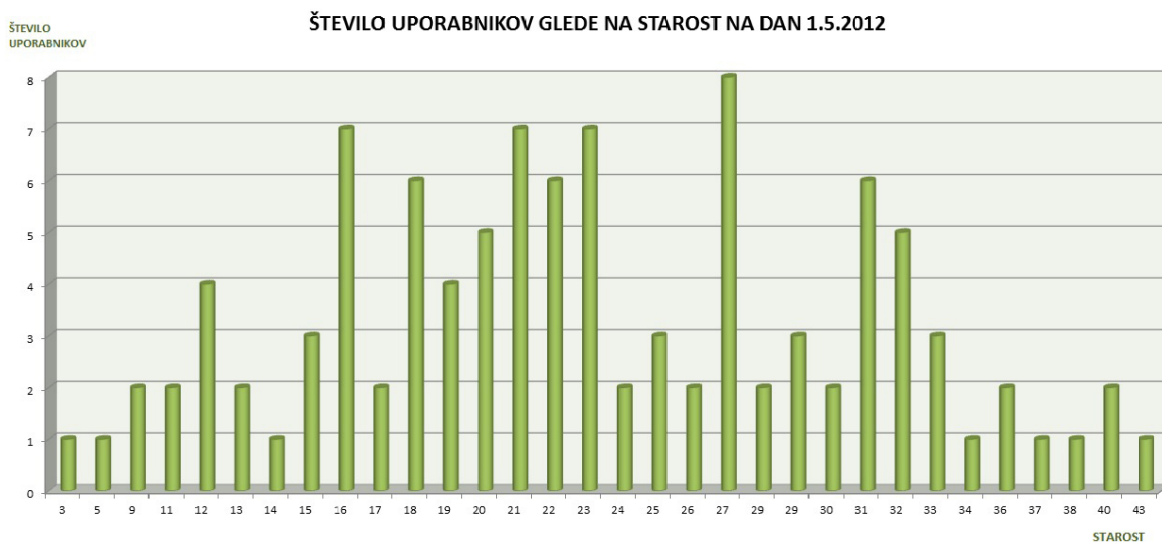
Vir: Evidenca CUDV Dobrna

Glede na spol v Centru za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna prevladujejo moški. Vključenih je 59 dečkov in 46 deklic.

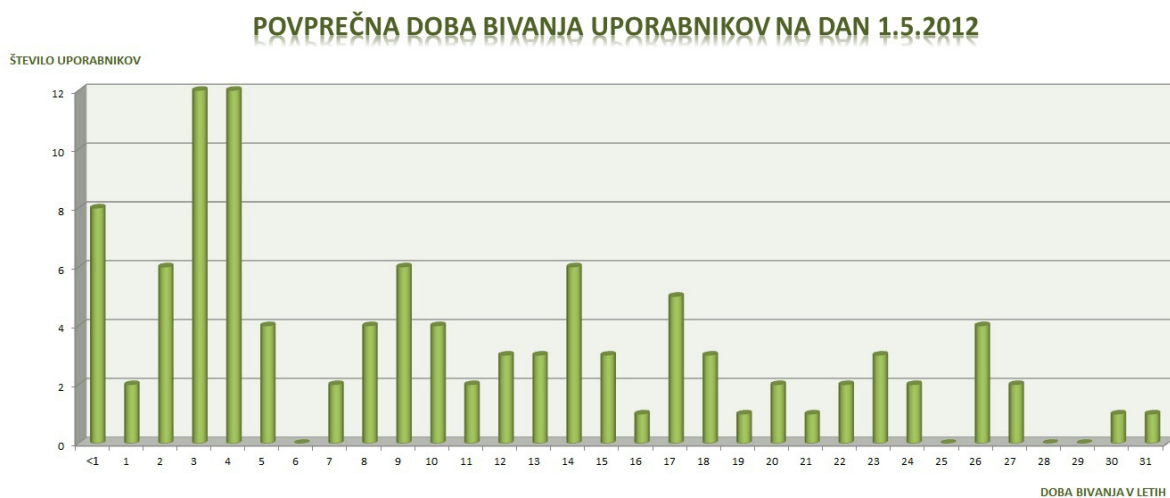
Vir: Evidenca CUDV Dobrna

Povprečna starost uporabnikov in uporabnic je 23 let. Najmlajši uporabnik je star 3 leta, najstarejša uporabnica pa 49 let.

Vir: Evidenca CUDV Dobrna

Doba bivanja v našem centru se povečuje. Povprečna doba bivanja je 10 let. Najdaljša neprekinjena doba bivanja je 31 let.

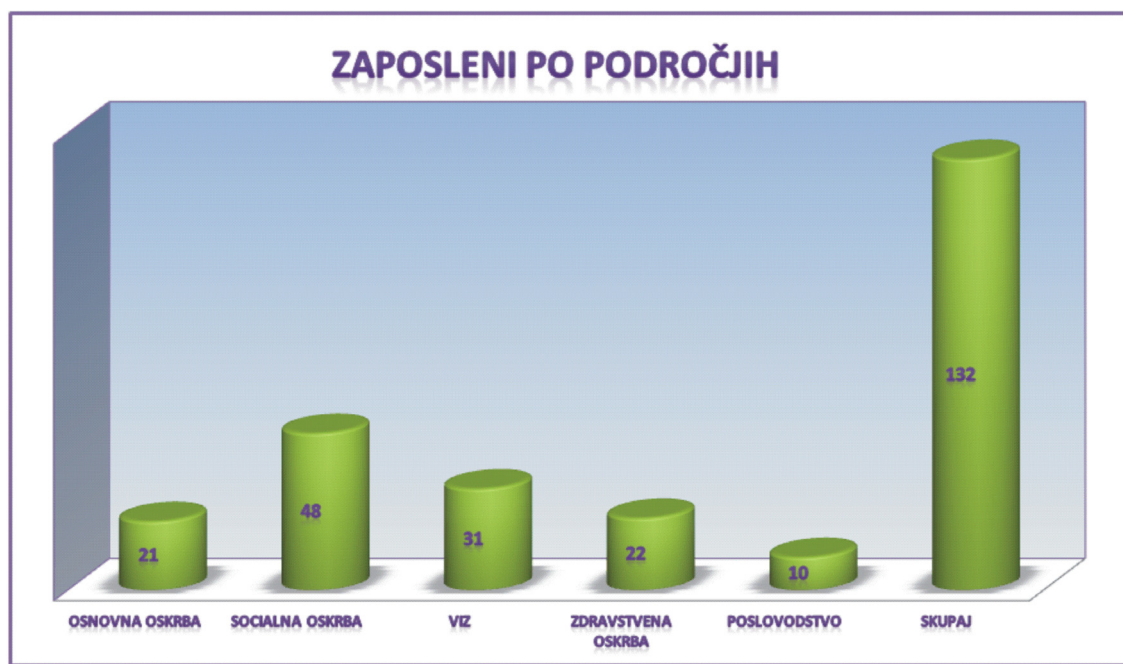

Vir: Evidenca CUDV Dobrna

S povečanjem števila uporabnikov se je povečalo tudi število zaposlenih. Zaposlenih je 132 delavcev, skupaj s pripravniki in z nadomeščanji (bolniški in porodniški dopust). Delavci delajo na različnih področjih, kot v preteklosti, tudi v letu 2012 prevladujejo ženske – 86 %.

Vir: Evidenca CUDV Dobrna

Vir: Evidenca CUDV Dobrna

To je le nekaj zanimivih podatkov o nas, ki smo našli svoj prostor pod soncem ravno tu, na zelenem hribčku na Dobrni.

Vesna Dolar,
socialna delavka

ŠMRKCI V CUDV DOBRNA

Poštar nas je prijetno presenetil z velikim paketom. Le kaj se skriva v tej škatli, smo se spraševali. Radovedni smo jo odprli in se na ves glas razveselili presenečenja. Obiskali so nas Smrkci. Za takšen obisk se moramo zahvaliti Mercatorju, kateremu so Smrkci prišepnili, da otroci iz CUDV Dobrna radi gledajo njihove risanke in zbirajo sličice. Ker so Smrkci dobra bitja, smo jih z veseljem sprejeli medse.

Vesna Dolar,
socialna delavka

DECEMBERSKO UŠTVARJANJE

“Snežak” Bine

“Snežinke” Nastja

“Ples snežakov” Tadej

OBIŠK FARME JELENOV

V mesecu maju smo se na sončno torkovo dopoldne odpravili na farmo jelenov. Primerno smo se oblekli in obuli, napolnili nahrbtnike s sendviči, vodo, fotoaparatom in se odpravili na pot. Kratka pot mimo travnikov, pašnikov, gozdov nas je vodila do domačije Lamperček. Lastnik nam je razkazal domačijo, nato je v samokolnici pripeljal jabolka, ki jih je odpeljal v oboro jelenov in muflonov. Kar nekaj časa jih je klical, mi pa smo nestrpno pričakovali, kdaj se bodo prikazali. Naenkrat so počasi prišli in lahko smo jih opazovali. Lastnik nam je omogočil, da smo jih lahko božali, kar je bilo za marsikoga posebno doživetje. Pokazal nam je rogovje, predstavil dejavnosti na domačiji. Okrepčali smo se s sendviči in z domačim jabolčnim sokom, ki nam je šel posebej v slast. Nato nas je lastnik povabil v lovski muzej, kjer smo si ogledali razstavljene živali. Najbolj zanimivo je bilo slikanje z medvedom. Ker je čas hitro mineval, smo se morali posloviti. Lastnika smo prosili, da bi se želeli še kdaj oglasiti, saj nam je bilo zelo všeč.

Nina Vouk,
razredničarka

XI. LIKOVNA KOLONIJA V ČRNI NA KOROŠKEM

Minili sta dve leti od prejšnje likovne kolonije, ki jo organizira CUDV Črna na Koroškem. 23. in 24. maja smo odšli na ustvarjanje Bine, Nina in mentorica Helena Maček.

Po prijavi v hotelu Krnes, smo si ogledali otvoritev kolonije v kulturnem domu v Črni. Plesna skupina in pevski zbor iz CUDV Črna na Koroškem sta nam pripravila prijetno predstavo. Ob pozdravnem nagovoru smo si ogledovali projekcije iz preteklih likovnih kolonij, ki potekajo že dve desetletji.

Sledilo je ustvarjanje. Navdih in motive smo iskali med ogledom Črne, ki je res nekaj posebnega. Lani je bila izbrana za najlepše urejeno vaško jedro. Med ogledom nas je Bine spomnil, da prihajata naša odlična smučarka Tina Maze in Aleš Gorza iz Črne na Koroškem, ob njiju pa še mnogi drugi, ki so se zapisali v zgodovino po svojih posebnih dosežkih. Videli smo mnogo kulturno-zgodovinskih spomenikov: Žal ženo,

kiparke Dragice Čadež, Plečnikov spomenik padlim borcem, skulpturo Franca Rotarja in cerkev sv. Ožbolta, katero je Bine upodobil na platnu. Videli smo prepariranega belega medveda, Črna na Koroškem je znana po medvedu, ki so ga lovci uplenili v Bistri, 29. novembra leta 1963, in so ga imeli »nagačenega« v kletki, v centru kraja. Leta 2008 so ga nadomestili z drugim primerkom.

Pred rudarskim muzejem, katerega začetki segajo v leto 1665, sta se Bine in Nina usedla v lokomotivo z vagonom za rudarje in rudo. Na koncu ogleda smo se sprehodili po mostu čez Javorski potok.

Pred hotelom Krnes, kjer smo si nekateri postavili stojala, smo se lotili ustvarjanja.

Ustvarjali so uveljavljeni slikarji, likovni pedagogi, otroci, mladostniki in odrasli s posebnimi potrebami, ki se usposabljaajo v oddelkih osnovnih šol s prilagojenim programom in v socialno varstvenih zavodih Republike Slovenije, ter gostje iz Avstrije in Hrvaške.

Pogost spremljevalec likovnih kolonij v Črni na Koroškem je dež, zaradi katerega so letos nastale posebne slike. Ko smo zaključevali s slikanjem, nas je razveselilo sonce, ki nas je ogrelo in platna so se lepo posušila. Nina je na vprašanje, če se je imela lepo na likovni koloniji, kratko odgovarjala: „Ja.“ Bine o likovni koloniji pravi: „Ful fajn je bilo, lepe slike.“ Uveljavljene slikarje, ki so ustvarjali je spraševal, kdaj so začeli s slikanjem. Odgovarjali so mu, da slikajo že od malega. Sledilo je družabno srečanje, na katerem smo veselo plesali in spoznali mnoge nove obraze.

Po večerji smo se nekateri odpravili 11 kilometrov naprej, v smeri proti Ravnam in prenočili v gostišču Krivograd, kjer so bili zelo gostoljubni. Naslednji dan smo v Črni ustvarjali skupaj z osnovnošolci iz OŠ Mežica in ustvarili velike skupinske slike. Pot nas je vodila proti Ravnam, na slavnostno odprtje razstave XI. likovne kolonije v likovnem salonu na Ravnah na Koroškem, kjer so bila na ogled tudi dela Bineta in Nine.

Po kosilu smo se srečni odpravili proti našemu domu, polni lepih vtisov.

Helena Maček,
likovna pedagoginja

ŽIVLJENJE JE PODOBNO PRHUTANJU METULJEVIH KRIL

Ali si kdaj opazoval nasmejane otroke na vrtiljaku?

Ali poslušal šum poletnega dežja, ko pade na tla?

Ali si kdaj sledil neenakomernemu prhutanju pisanih metuljevih kril?

Ali opazoval rumeno sonce, ko izginja v noč?

Ali počakaš vedno na odgovor, kadar vprašaš: »Kako si?«.

Ali si kdaj rekel svojemu otroku, »to bova napravila jutri«, in v naglici nisi opazil njegovega razočaranega in otožnega pogleda?

Življenje ni tekma.

Poslušaj glasbo.

Čas je kratek.

Glasba ne bo trajala večno.

To poezijo je napisalo dekle - najstnica, umirajoča zaradi raka, ki ji je v tem boju ostalo le še nekaj mesecev življenja. Izrazila je svojo zadnjo veliko željo, da bi poslala to pismo širom po svetu in z njim vsem povedala, naj živijo polno svoja življenja, če že njej to ni več omogočeno. Sporočilo sem dobila od prijateljev po elektronski pošti in sem ga malo spremenila, dodala sem nekaj pridevnikov in me je takoj navdihnilo za razmišljanje o življenju.

Njena poetična izpoved me je ganila do srca, čeprav se zavedam vseh resnic, navedenih med verzi in vem, da se dogajajo ljudem na planetu vsakodnevno, ne da bi se mnogi od teh zavedali njihovih posledic, ne danes, mogoče bodo rezultati dejanj storjenih danes, vidni jutri, pojutrišnjem; čez nekaj let,

ko otrok, za katerega v tem trenutku ni časa, da bi pogledal njegovo največjo slikarsko umetnino na papirju ali šopek pisano cvetočih rož, nabran na travniku; ne dobi dovolj pozornosti, ki si jo želi v tistem neminljivem trenutku, temveč je bolj pomembno v naglici postoriti nekaj drugega »pomembnega« ravno v tistem istem trenutku in mu reči: »Bom jutri.«. Jutri bo razočaranje na njegovem obrazu dobilo še bolj žalosten izraz, naglica njegovih bližnjih pa bo spet kreirala še eno vrstico v njegovem listu skritega dnevnika, ki se vztrajno polni.

Mar ne bi bilo bolje, da bi se skupaj zavrtela nekaj krogov na vrtiljaku na dvorišču in se smejala razmršeni frizuri zaradi vetra v laseh? Ali poslušala šum dežnih kapljic, kot je to počela naša najstnica v svoji izpovedi svetu? Med poslušanjem padanja dežnih kapljic na travne bilke in posedanju na balkonu se med staršem in otrokom pletejo nevidne vezi, ki lahko otroka v določenih kasnejših trenutkih in situacijah obvarujejo in mu dajejo čarobno skrivno moč za reševanje problemov, bodisi v šoli ali kasneje v samostojnem življenju.

Spomnim se našega družinskega fotografiranja na poznem poletnem dopustu septembra leta 2009, v času sončnega zahoda – takrat, ko sonce, rahlo pordelo, pade v vodo in – če takrat dobro poslušáš, se sliši »pssssss«. Na neurejeno, divjo plažo, kamor vedno zahajamo, so padali še zadnji sončni žarki in nas pobožali v slovo za čudovite trenutke, ki smo jih preživeli v tistem dnevu – na dopoldanskem potepu z rolerji po bližnji okolici; med poletnim kosilom, ko se ni mudilo nikamor in je paradižnikova mešana solata počasi izginjala iz skled; na skalah, kjer smo počivali po popoldanski malici in sem dokončala rdečo kvačkano poletno

torbico za najine drobne nujne stvari med potepom z vozičkom; v morju, kjer je podvodna kamera posnela Nijine noge med uživanjem v kristalno čisti vodi in bodo poleg ostalih krasnih počitniških fotografij napolnile foto album "Naše počitnice". Izdelala ga bom za spomin na vse prelube počitniške dni, ki smo jih preživeli v 9-ih letih kot družinica – Mi3. Družinska fotografija v popolni poletni opravi na malce večji skali nad morjem, ki je nastala s Karigadorjem v ozadju, v času čudovitega sončnega zahoda, je pravzaprav služila kot družinski podpis na novoletni voščilnici sorodnikom in prijateljem za leto 2011. Seveda pa krasi tudi okensko polico v dnevni sobi in nam v "oblačnih dneh" nosi SONCE.

Mislím, da bi najstnici lahko pritrdilno odgovorila na njeno vprašanje: "Ali si opazoval sonce, ko izginja v noč?"«. Mi ga tisti večer nismo le opazovali, ampak skupaj z njim ovekovečili njegov odhod v noč in si ga shranili v množico spominov na dnu srca.

»Ali si kdaj sledil neenakomernemu prhutanju metuljevih kril?« Pisane barve na krilih drobcenega bitja, kar poživijo misli, ko ga opazuješ in spremljaš njegovo pot iz cveta na cvet, krila prhutajo enkrat hitro, drugič počasi; sledi manjši počitek na pisanem rdečem cvetu in hkrati razmislek v glavi. Življenje je podobno prhutanju metuljevih kril – enkrat je potrebno pohiteti, da se doseže cilj; drugič je dovoljeno malce počakati in umiriti srce in duha; enkrat je mavrica po silnem dežju pisana in čudovita, drugič pa so misli, kdaj pa kdaj, tudi prežete s sivino. Takrat je najbolje pogledati vrtiljak z rdečim ogradjem, na katerem so pisani sedeži zasedeni z otroškim smehom in navdušenostjo, ko se zavrti visoko v zrak in prežene vse skrbi. Spodaj pa mamice

in atiji, babice in dedki, tete in strici, ki klepetajo in klepetajo o vsem, kar se je zgodilo, kar je potrebno postoriti, kaj vse je še potrebno pospraviti in počistiti,..... skratka, klepet je o vseh pomembnih in nepomembnih stvareh v življenju, važno pa je, da klepet sploh obstaja in človeštvo družijo. Povezujejo in združujejo nas besede in dejanja, pogledi in objemi. Nepozabni pri tem so: Ljudje, ki nam polepšajo dan, pa čeprav izgleda, da bo najbolj siv, meglen in otožen; Ljudje, ki so z nami tkali svilene življenjske preproge; Ljudje, ki nas nasmejejo v trenutkih, ko to najbolj potrebujemo; Ljudje, ki znajo v nas pokazati dobro v trenutkih, ko se dotikamo črnega dna; Ljudje, ki znajo sočustvovati s prijateljevim trpljenjem in se veseliti njegovega uspeha. Najvažnejši pa je Človek, ki nasmešek premore, kadar skozi noč ni videti zore.

Umetnost je dandanes v življenjski naglici počakati odgovor na vprašanje sogovornika: »Kako si?«, saj je to postala včasih zgolj pozdravna fraza, ne pa tudi resnično vprašanje in iztočnica za morebitni pogovor o problemih, prošnjah in namigih za rešitev težavne situacije. Ponuditi ramo za solze in topel prijateljski objem je dejanje, ki nosi neprecenljivo vrednost, ne pozna številke in inflacije, pozna pa utrip srca. V silni vsakdanji ihti po službenih in osebnih opravkih se marsikdaj izgubi čar dneva, neponovljivih trenutkov, prvih otroških korakov, nerodnega padca in modre buške na sredi čela, iskrenega nasmeha ob izpolnjeni največji želji. Spomnila sem se prisposode: »Zaradi

gozda ne vidimo dreves!«, pa še kako res je. Zaradi hitrega tempa življenja in vsakdanjih obveznosti pozabimo na počasni ples in nežno glasbo, ki nam umiri srce in dušo in pripravi prostor za majhne radosti, drobne pozornosti, ki jih je treba znati videti in slišati - s srcem, saj je bistvo očem nevidno, pravi tudi Mali princ.

Takšno sporočilo, ki je v meni obudilo nekaj misli, je le eno v poplavi med elektronskimi sporočili in priponkami, ki krožijo dnevno naokoli po elektronski pošti. Vendar je velika razlika med priponkami, »kar tako«, in med priponkami, ki nosijo v sebi nekaj lepih besed in dejstev, takšnih ali drugačnih, vsakdanjih in včasih krutih, ampak resničnih, le pogledati je treba nanje z različnih zornih kotov. Ob le-teh je marsikdo v trenutku, ko prebira besedilo, zamišljen, se postavi v vlogo avtorja ali glavnega akterja zgodbe, potoči kakšno solzico in si obenem zaželi, da bi se njegova pravljica končala nekako takole: ...in živela sta srečno do konca svojih dni.

Pa ne gre vedno tako lahko. Vsakdo na svoji poti sreča, kdaj pa kdaj, kakšne skale in korenine ogromnih dreves, ki ga ovirajo na strmi poti navzgor do cilja. Pomembno pri tem potovanju skozi življenje je le, da pot vije vedno navzgor, proti soncu, proti svetlobi, proti upanju, ki vedno umre zadnje, čisto na koncu. Zavedajmo se, da premagovanje ovir in preskakovanje skal za nekoga predstavlja sleherni vsakdanjik; spet drugim pa je zgolj prestopanje kamenčkov največja ovira v dnevu. Življenje ne šteje vdihov in izdihov, marveč trenutke, v katerih nam je zastal dih.

O življenju je razmišljala Renata Kerovec
- mami Nije Kolar

PIRAMIDA ZDRAVE PREHRANE V CUDV DOBRNA

Piramida zdrave prehrane nam pomaga izbrati zdravo hrano za naše uporabnike. Čim manjše je polje na piramidi, tem manjša količina živil z določenega polja mora biti na našem jedilniku. Piramida upošteva potrebe telesa po vitaminih in mineralih, priporoča ustrezno količino kalorij za vzdrževanje zdrave telesne teže naših uporabnikov.

Ali ste vedeli?

V prebavilih potekajo trije osnovni procesi, ki omogočajo kemični proces prebave:

- sproščanje pomembnih molekul iz hrane,
- vsrkavanje vsebine,
- gibanje črevesja ali motilitet.

Zdrava prehrana je temelj za zdravo življenje v CUDV Dobrna.

V zdravi prehrani že dolgo velja pravilo zmernosti. Obroke vsakodnevne prehrane našim uporabnikom razdelimo na pet manjših obrokov, kar jim omogoča

manjšo obremenitev prebave in presnove telesa.

Pomemben del zdravega načina življenja je ustrezna in redna telesna aktivnost. Brez zadostnega gibanja uporabnikov, je zelo verjetno, da tisto, kar počnemo v skrbi za zdravje, ne bo imelo optimalnega učinka.

Kuharice CUDV Dobrna

ISKRICE

Malo po šesti uri zjutraj, začnem subtilno trkati na vrata in dramiti naše fante.

Odprem vrata in skoraj pohodim Bineta.

Vprašam: "Ja, Bine, zakaj pa stojiš v temi pri vratih?"

"Čakam penzijo," hitro odvrne Bine.

Martin: "Barbi mi je ful všeč, prava "mini" kenka je!"

MOJE PRIPRAVNIŠTVO

V lanskem letu sem se prijavila na razpis Socialne zbornice Slovenije za izvajanje programa »Spodbujanje zaposlovanja iskalcev prve zaposlitve na področju socialnega varstva – Pripravniki«. V mesecu decembru sem pričela s pripravništvom. Najprej sem spoznavala uporabnike po skupinah, in kot se za december spodobi, je bilo v centru zelo veselo. Priložnosti za spoznavanje in navezovanje stikov je bilo veliko. Z uporabniki sem preživela čas v bivalnih enotah in se skupaj z njimi udeleževala prireditev v centru. Obiskali so nas Miklavž in Božiček s Piko Nogavičko, dopoldne nam je popestrila

pevka Rebeka Dremelj, ogledali smo si plesno-glasbeno predstavo, bili smo aktivni na ustvarjalnih delavnicah. Spoznala sem delo v skupinah odraslih uporabnikov, zaposlitev in vodenje pod posebnimi pogoji, delo v skupinah otrok in mladostnikov v posebnem programu vzgoje in izobraževanja. Obiskala sem dnevni oddelek v Celju in delavnice v Vojniku.

Delo socialne delavke mi je predstavila mentorica gospa Vesna Dolar, ki me usmerja in spodbuja pri vsakodnevnem delu. Kot povsod, ima tudi v CUDV Dobrna velik pomen timsko delo. Skupaj z drugimi službami in vodji organizacijskih enot sodelujemo na strokovnih skupinah, sprejemih novih uporabnikov ter organizaciji različnih aktivnosti. Prav tako je pomemben čas, ki ga namenimo posameznikom z individualnimi pogovori. Uporabniki največkrat sami najdejo pot do socialne delavke. Vsakodnevno namenim čas druženju z Niko, s katero sva vzpostavili prijateljski odnos. Skupaj se podava na pot proti Dobrni ali okoli centra, pleševa ob glasbi. Čas v centru hitro teče, saj je vsak dan poln novih izzivov in prijetnih srečanj z uporabniki. V centru mi je lepo, naučila sem se veliko koristnih stvari za življenje in mojo poklicno pot.

Tanja Kovač,
pripravnica ESS

OGLED SOKOLARSKEGA CENTRA DUBRAVA - ŠIBENIK

V okviru letovanja v Šibeniku smo si ogledali »Sokolarski center«. V tem centru se ukvarjajo z dresuro različnih vrst ptic ujed, saj želijo ohraniti sokolarstvo, kot del kulturne dediščine.

Namen delovanja centra je varovanje ogroženih vrst ptic, posebno skrb namenjajo ranjenim, bolnim, izstradanim pticam. Skratka pticam, ki jim je potrebna pomoč pri obstoju v naravi. Center letno obišče okoli 7000 ljudi. Obiskovalci so predvsem predšolski in šolski otroci. Za obiskovalce imajo pripravljen izobraževalni program, katerega cilj je dvigniti nivo znanja oziroma izpopolniti znanje poznavanja ptic in seznaniti ljudi s problematiko ogroženosti.

G. Emilio nam je predstavil zanimivosti iz življenja velike sove uharice. Sove so nočni ptiči, zato jih je zelo težko opaziti. Človeku niso nevarne, vendar jih človek ogroža. Velika uharica je največja evropska sova z veliko debelo glavo in živo oranžnimi očmi. Ali ste vedeli, da sove ne morejo oči premikati

levo in desno, zato pa lahko glavo obrnejo celo za 270 stopinj. Emilijeva »varovanka«, sova, nam je to spretno pokazala. Mnoge sove imajo na glavi dva »čopka«, ki usmerjata zvočne valove, da lažje ugotovijo, kje je plen. Tako kot ujede, imajo tudi sove ostre, upognjene kljune, prilagojene trganju mesa in ostre kremplje, prirejene za napad, s katerimi zgrabijo plen. Hranijo se z različnimi vretenčarji (sesalci, ptiči, plazilci, dvoživke, ribe), neprebavljene dele, kot so kosti, zobje in dlaka izbljujejo. Spola sta enako obarvana, samica je večja kot samec.

Velika uharica je v Sloveniji močno ogrožena vrsta.

Klavdija Šanca,
razredničarka

ŽANDARJI IN RAVBARJI

Kdaj pa kdaj pride dan, ki nam ni najbolj naklonjen. Takrat se nekateri potuhnejo po kotičkih svojih sob, obrazna mimika drugih nakazuje na morebitno zaužitje pretrpkega ali kislega sadeža, medtem ko tretji z globokimi vzdihljaji tavajo sem ter tja, nevedoč, kaj bi sami s sabo in v čem bi našli čudežno razvedrilo. Ne boste verjeli, ampak za vse naštete sindrome obstaja čudežna rešitev - igra, ki jo po domače imenujemo »žandarji in ravbarji«.

Najljubše področje za naše družabne podvige je igrišče pred starim zavodom, saj premore nešteto dreves, grmovnic, igral in drugih nadvse prikladnih skrivališč, lopovskih brlogov in policijskih postaj, ki so za tovrstno druženje ključnega pomena.

Tako, zdaj se moramo le še razdeliti v dva tabora, ki sta sestavljena iz neusmiljenih in nadobudnih žandarjev (policajev) in hudomušnih ravbarjev (lopovov). O pripadnosti posameznemu

taboru odloča žreb. Strinjamo se, da je to najbolj pošteno.

Zdaj gre zares! Žandarji že nestrpno odštevajo zadnje številke, tu pa tam, kateri naskrivaj poškili za pobeglim ravbarjem v upanju, da bo iskalna akcija lažja. Medtem se ravbarji na vse pretege trudijo poiskati najprimernejša skrivališča, ki so nadvse zanimiva in raznolika. Nekdo najde zatočišče v grmu, spet drugi se potuhne za bližnjim igralom in se trudi zlit z okolico, tretji se naglo približuje obronkom gozda v upanju, da žandarji ne bodo premogli kondicije za tako oddaljen podvig.

ln že se zaslišijo zvoki sirene, pomešani s cviljenjem avtomobilskih pnevmatik, ki pričajo o tem, da so žandarji svoje poslanstvo vzeli resno. Občasno jih je treba opomniti k znižanju glasovne jakosti, da v svoji aktivni raciji ne bi splašili vseh živali in mimoidočih otrok. Se je pa tudi pripetilo, da so s svojo vnemo in razigranostjo pridobili dodatno okrepitev. Deklico, ki se je z babico sprehajala, so naši »možje v modrem« tako očarali, da se je pridružila njihovi zasedbi.

Naenkrat je igra v polnem zagonu in če se vsaj malo prepustiš domišljiji, se znajdeš v svetu, kjer se namesto lesene klopi nahaja policijska postaja, pred katero nadobudni paznik varuje ujete nepridiprave, medtem ko se eden izmed navihanih ravbarjev v dolgem skoku posmehljivo oddaljuje od vztrajnega, a že rahlo utrujenega žandarja.

Z užitkom jih opazujem, ko se v brezskrbni razigranosti nasmejano lovijo, a vendar čas teče in ura napoveduje večerjo. »Saj lahko preskočimo večerjo.« in »A se gremo jutri spet?«, so predlogi in vprašanja naših razigrancev, a jih kaj hitro pomirim, da bomo dogodek kmalu ponovili. Z dobrim občutkom se tako odpravimo proti zavodu.

Sanja Knez,
vzgojiteljica

»UČENJE MALO DRUGAČE«

Tako je naslov projekta, na katerega smo se prijavili preko programa »Mladi v akciji«. Je projekt mladinske izmenjave s Centrom za odgoj i obrazovanje Šubićevac iz Šibenika.

CUDV Dobrna je v projektu deloval kot pošiljajoča organizacija in projektni koordinator. Skupaj z gostiteljsko organizacijo smo pripravili program mladinske izmenjave in se s partnerji dogovorili o projektnem in finančnem sodelovanju.

Cilji projekta so bili:

- mladim z manj priložnostmi omogočiti mednarodno izkušnjo,
- mlade čim bolj vključiti v izkušnjo načrtovanja aktivnosti (glede na njihove interese in sposobnosti),
- mladim z manj priložnosti ponuditi izkušnje v soodločanju, sodelovanju, participaciji,
- mlade z manj priložnosti podpirati pri uresničevanju njihovih interesov (šport, gibanje, igre, glasba) in jih podpirati pri tem, da bodo kljub omejitvam v komunikaciji te interese in dejavnosti, v

katerih uživajo, delili z vrstniki iz druge kulture,
- mladim, ki so večino svojega življenja vključeni v institucionalne oblike pomoči, omogočiti izkušnjo neformalnega učenja.

Sodelovanje z vrstniki iz druge kulture je bila za večino nova izkušnja.

Ker ima precej mladih udeležencev težave z verbalnim izražanjem, je bilo

medkulturno učenje hkrati težje in lažje: jezik slik, kretenj, telesnih drž, izrazov na obrazu je bolj univerzalen kot jezik besed. V stikih z vrstniki, ki so jim podobni, pa vendar prihajajo iz drugačne kulture in iz drugačnega socialnega okolja, so se učili strpnosti, solidarnosti in medsebojnega razumevanja. Mladinsko izmenjavo smo načrtovali z mislijo na posebne potrebe mladih udeležencev. Aktivnosti smo načrtovali tako, da so potekale po načelih neformalnega učenja in so zagotavljale, kar največjo možno vključenost udeležencev.

21. maja 2012 se je 11 uporabnikov skupin UŽD B in UŽD C ter 5 spremljevalcev odpravilo na petdnevno letovanje v Šibenik. Skupaj z uporabniki njihovega centra smo doživeli ogromno

lepih in novih dogodivščin. Ogledali smo si mesto Šibenik, Vodice in Primošten. Obiskali smo živalski vrt na Marjanu nad Splitom, videli pa smo tudi sokolarski center. Peljali smo se z ladjico na otok Zlarin. Občudovali smo slapove Krke in Plitvička jezera. Zaradi (pre)mrzlega morja smo plavanje trenirali v hotelskem bazenu. Obiskali smo njihovo dislocirano enoto nad Primoštenom. Ob večerih smo se skupaj igrali na igrišču, zadnji večer smo zaplesali.

Projekt je mladostnikom, ki se soočajo s težavami v socialni integraciji, socialni interakciji in komunikaciji, omogočil, da so se v varnem in spodbudnem okolju srečali z vrstniki iz drugega kulturnega okolja, in tako razširili svoje socialne izkušnje. Večina naših mladostnikov morda nikoli v življenju ne bi dobila priložnosti, da bi se družili, in še več, sodelovali z vrstniki iz druge države. Naši mladostniki ne poznajo konceptov, kot so predsodki do drugih kultur, diskriminacija na podlagi nacionalne pripadnosti ipd., in s tem so nam lahko zgled.

Hkrati projekt pomaga premagovati predsodke, ki jih imajo morebiti drugi ljudje (predvsem člani lokalnih skupnosti na Dobrni in v Šibeniku), mimoidoči turisti do mladih z motnjo v duševnem razvoju. Kar prispeva k razvijanju občutka za strpnost in raznolikost.

Ker se bo projekt uradno zaključil šele konec leta, si bomo privoščili še »zadnje« skupno kosilo, uživali ob pregledovanju fotografij, obujali lepe spomine in morda naredili kakšen načrt za prihodnje leto.

Maja Velečič,
razredničarka

AKTUALNO IZ NAŠE FOLKLORE

Folklorna skupina odraslih je doživela nekaj sprememb v zasedbi. S prvimi koraki se seznanjajo novi plesalci, zamenjali sta se plesalki Gabi in Vida, izgubili smo harmonikarja Roka. Še dobro, da naš hišnik Branko dobro obvlada instrument in nam je pri intenzivnih vajah pred nastopi pripravljen priskočiti na pomoč. Teh se je od novega leta, zvrstilo že kar nekaj. Nastopali smo v Citycentru v Celju, na občnem zboru Društva slepih in slabovidnih v hotelu Štorman Celje, presenetili smo Robija, našega vrstnika, ob okroglem jubileju. Predzadnji dan meseca maja smo se v folklornih oblačilih odpravili na Prešernov trg v Ljubljano, kjer smo predstavljali naš center na tradicionalni glasbeni reviji Zapojmo, zaigrajmo, zaplešimo in festivalu Igraj se z mano.

Gledalcev nam na naših vajah ne manjka. Ob obisku direktorice je nastala spodnja fotografija.

Folkloristi

MUCA COPATARICA JE UŠTVARJALA Z NAMI

Naj vas kratka obnova popelje v čas otroštva.

Janez, Špela, Tine, Tonka in drugi otroci iz Male vasi nekega jutra ne najdejo svojih copat. Zvečer jih niso pospravili, zato jih je odnesla muca. Otroci se bosí odpravijo v gozd, da bi jo poiskali. Sredi gozda najdejo belo hišico z rdečo streho, na vratih pa je pisalo Muca Copatarica. Ko so potrkali na vrata, jih je muca povabila v hišo. Tam je vladal strog red. Copati so bili v ravni vrsti zloženi na polico, ti pa so bili oprani in zakrpani. Tako so otroci zadovoljni našli svoje copate in se odpravili domov.

Z branjem, s plesom, z gibanjem, ustvarjanjem in še s čim, si popestrimo

naše dopoldneve. Tako smo se v mesecu marcu odločili, da bomo izpeljali kratek projekt o junakinji iz pravljice Muca Copatarica.

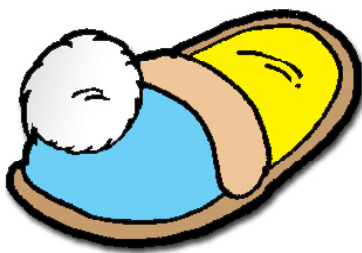
Za temo tedna smo določili besedo muca. Muco smo iskali in opazovali na sprehodih. Iskali smo jo po slikanicah in leksikonih o živalih, se o njej pogovarjali. Spoznavali smo, da ima muca tačke, mi pa roke. Tako smo gibalno uprizorili, kaj vse znajo naše roke, ploskali smo, mahali, šteli prste in se ob tem zabavali.

Muco smo spoznali tudi preko glasbene pravljice Muca Copatarica. In ta muca nam je ponagajala in na velik kup zmetala vse naše copate. Zanimivo je bilo opazovati otroke, kako pozorno so v množici copat poiskali ravno vsak svoje in jih spretno obuli na pravo nogo. Saj veste - desni copat na desno nogo, levi na levo. Nekaj več težav so imeli tisti z ortopedskimi copati.

Muca Copatarica nam je ponovno skrila copate. Pogledali smo po policah, stolih, pokukali v zabojce z igračami. Med iskanjem copat pa smo prepevali pesem: »Kje je copatek«.

Ni copatka, ni copatka, kam se je izgubil?
Ni copatka, ni copatka, kdo mi ga je skril?
Je copatek, je copatek, za pečjo leži.
V njem pa sladko, v njem pa sladko
Metkin mucek spi.

Milena Batič

Ustvarjali smo tudi pri likovni vzgoji. Z različnimi odtenki tuša in s čopiči smo pobarvali modele copat. Tako je nastala dekoracija naše Muce Copatarice.

Za konec smo se preizkusili v peki peciva »Mačje oči«. Njam, njam. Če se želite posladkati tudi vi, vam prilagamo recept.

Recept: MAČJE OČI

SESTAVINE:

Testo:

6 jajc
8 žlic sladkorja
3 žlice moke
1 pecilni prašek
3 žlice kakava
1 vaniljev sladkor

Krema:

6 žlic sladkorja v prahu
3 jajca
1 vaniljev sladkor
10 dkg jedilne čokolade
20 dkg margarine
6 banan (dolge, ravne)
kokos za posip
sladka stepena smetana za dekoracijo

POSTOPEK:

Ločimo beljake in rumenjake, iz beljakov stepemo sneg, v rumenjake vmešamo sladkor, vaniljev sladkor, kakav. Stepamo, na koncu dodamo še moko, pecilni prašek in sneg. Testo pečemo 10 minut na 180 stopinj, v velikem pekaču.

Ko je biskvit pečen, ga stresemo iz pekača na vlažno krpo, potresemo z žlico kristalnega sladkorja in trdno povijemo z vsake strani do polovice, pustimo stati 5 minut, nato testo spet odvijemo, da se ohladi. Za kremo nad soparo mešamo sladkor, jajca, vaniljev sladkor, nato dodamo čokolado. Kuhamo 2-3 minute. V ohlajeno kremo vmešamo margarino. Na testo namažemo 1/2 kreme, na kremo na spodnji in zgornji rob razporedimo olupljene banane in trdno povijemo z obeh strani do polovice, da dobimo dvojno rulado (takšne oblike, kakor je daljnogled). Premažemo z ostalo kremo in posujemo s kokosom. Ko se ohladi, narežemo na prst debele koščke in okrasimo s sladko stepeno smetano.

Sara Klokočovnik,
razredničarka

LITERARNI KROŽEK

V letošnjem šolskem letu je pričel delovati literarni krožek, s ciljem, da se mladostniki in mladostnice seznani z različnimi besedili, umetniškimi deli in s tem bogatijo besedni zaklad. Ob spoznavanju književnosti so razvijali sposobnosti domišljije, ustvarjalnosti, se urili v »govorništvu« in nastopanju ter ohranjali večino branja, s pomočjo primernih vsebin pa so spoznavali kulturno dediščino naših dedkov in babic.

S sodelovanjem v literarnem krožku naši mladostniki in mladostnice še niso imeli izkušenj in so se spontano prijavili k sodelovanju.

Člani našega krožka so bili: Aljaž, Filip, Ina, Jasminko, Jernej, Katarina, Luka, Martin, Mateja, Tina in Vinko.

V prvem mesecu smo se pogovarjali o mladinskih pesnikih in pisateljih,

prebirali njihovo poezijo in prozo, se preizkušali v igrah vlog in pantomimi ter tvorili rime. Ker sva se odločili, da se bomo prvič predstavili ob kulturnem prazniku v centru, sva skupaj s člani krožka v mesecu novembru izbrali vsebino. Rdeča nit naj bi bila način življenja naših prednikov, kot npr. delo na deželi v različnih letnih časih, vasovanje in preživljanje prostega časa. Pri izvedbi (in vajah) sva potrebovali pomoč, zato se nama je z veseljem

in razumevanjem pridružila Petra z igranjem na sintisajzer in Rok s spremljavo na harmoniki. Med intenzivnimi vajami (od januarja smo vadili vsak dan po eno uro) so tekla usklajevanja s sodelavci. Karmen je šivala dekletom krila, Milica nam je posodila folklorna oblačila,

Robi je poskrbel za ozvočenje, David za vezni tekst in povezovanje na prireditvi. Za tehnično podporo in diaprojekcijo slik, povezanih z vsebino, je poskrbel Simon. Pomagali sta nam tudi mami naših mladostnikov in mladostnic gospa Damijana in gospa Marija.

Prvi skupni javni nastop se je zgodil na OŠ Dobrna v mesecu februarju, kamor so nas prijazno povabili v počastitev kulturnega praznika.

Dan pozneje smo se predstavili na kulturnem dnevu v našem centru.

Z recitali, s pesmijo in plesom smo skušali povezati preteklost in sedanjost. V uvodnem delu smo se spomnili preminulega pesnika Toneta Pavčka, stare šege in običaje smo obudili z ljudskimi pesmimi. Za popestritev in smeh smo pripravili še skeč o gluhi ženi.

Naših predstavitev pa s tem še ni bilo konec, in tako smo bili, 18. marca 2012, povabljeni na nastop v kulturnem domu na Dobrni za materinski dan. Sodelovali smo tudi na predstavitvi našega centra v Citycentru v Celju.

S krajšimi točkami smo se predstavili na prireditvi Prižgimo lučke ter pri otvoritvi plezalne stene v naši telovadnici.

Če povzamemo in strnemo naše delo ter udejstvovanje, smo zelo zadovoljni, kar smo dosegli v enem šolskem letu. Odziv javnosti nas je opogumil in nam dal moči, da nadaljujemo z zastavljenim delom. Mislimo, da smo na pravi poti. Marsikdo od naših mladostnikov in mladostnic je prvič javno nastopal in se je pri tem moral soočiti s tremo, strahom, z napetostjo, s potrpežljivostjo in še z marsičem. S tem je dokazal, da zmore in da lahko doseže, kar želi. Na ta način je postal samozavestnejši, bolj drzen tudi v drugih življenjskih situacijah. In najpomembneje od vsega je, da je pri dejavnosti užival, se sprostil in imel fino.

Naj nas vodijo misli Toneta Pavčka:
Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.
Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
v sebi do rdečice čez eno in drugo lice.
A če ne prideš ne prvič ne drugič
do krova in pravega kova
poskusi:
vnovič
in zopet
in znova.

Vesna Žagar in Mojca Trontelj,
mentorici literarnega krožka

EKOŠOLARJI USPEŠNO ZAKLJUČILI PROJEKTE

Letošnje šolsko leto je bilo za Ekošolo CUDV Dobrna bogato, minilo je v znamenju zelenih projektov. Uporabniki in učitelji smo se trudili in skozi projekte uresničevali moto Ekošole, skrb za naravo in okolje v katerem bivamo.

Zaključili smo zbiralno akcijo zbiranja odpadne elektronike, v kateri smo zbrali 4 palete - 660 kg odpadne elektronske opreme. Nadaljevali smo z akcijo zbiranja odpadnih tonerjev in kartuš, v kateri smo zbrali 228 odpadnih tonerjev in kartuš. Iz odpadnih posod smo izdelali zbiralnike za odpadne baterije, jih okrasili in namestili na ustreznih mestih. Po skupinah smo ustvarjali iz odpadnih materialov in spoznavali uporabnost reciklaže v umetnosti in ustvarjanju. Sodelovali smo v projektu Eko branje za eko življenje, kjer so uporabniki s

pomočjo knjig spoznavali skrb za okolje in naravo.

V projektu Prednovoletni čas, smo izdelovali zimske motive s pomočjo klasičnih likovnih tehnik, recikliranega materiala in odpadkov. Uporabniki so pri delu razvijali kreativnost in se seznanili z uporabnostjo odpadkov v umetnosti.

V projektu Moja reka si smo raziskovali povezavo med porabo vode in pridelavo hrane. Računali smo porabo vode v CUDV Dobrna, ustvarjali likovne izdelke in se pogovarjali na temo poraba vode v gospodinjstvih.

V sklopu projekta Šolska vrtilnica smo uredili zeliščni vrt.

Delo je potekalo od zasaditve, vzgoje, reza, sušenja zelišč do pakiranja.

Uporabniki so spoznavali zelišča, se naučili, kako ločimo zelišča od plevela in kako pravilno uporabljamo orodje.

S pomočjo naših tovarišic, tovarišev in uporabnikov, smo v preteklosti ubesedili svojo eko himno in jo uglasbili, na kar smo še posebej ponosni.

Letos spomladi smo sodelovali na likovnem natečaju "Moj planet je ekoplanet". Za natečaj smo ustvarili risbe in slike, s katerimi smo prikazali, kako skrbimo za našo Zemljo. Naši nagrajeni likovni izdelki, so bili razstavljeni na letošnjem sejmu Altermed, ki je potekal od 16. do 18. marca 2012, na Celjskem sejmu.

Sodelovali smo tudi pri projektih Mladi in energija in U4Energy. Z uporabniki iz skupine OVI V smo izdelali fotostrip, kjer smo prikazali naše okoljevarstveno delovanje, kako varčujemo z energijo. Tudi v prihodnje se bomo trudili in s svojim delom, z zgledom ter s pripravljenostjo za učenje in spoznavanje okolja prispevali svoj del k skupnemu gibanju Ekošole.

Helena Maček in Simon Krajnc,
eko koordinatorja

LETOVANJE NA DEBELEM RTIČU

Razmišljanja in priprave na letovanje so se začele z iskanjem primerne in ustrezne lokacije za vse mladostnike in mladostnice. Pri tem mislim na upoštevanje gibalnih potreb vsakega posameznika. Odločili smo se, da bo Debeli rtič najboljša izbira, k temu so pripomogle izkušnje in ocene tistih, ki so že bili tam. Sama sem Debeli rtič nazadnje obiskala v četrtem razredu osnovne šole, ko smo se še v časih prejšnjega stoletja učili plavanja in imeli šolo v naravi. Po videnem in doživetem, se tam še vedno odvijajo šole v naravi, le narava se je malo spremenila.

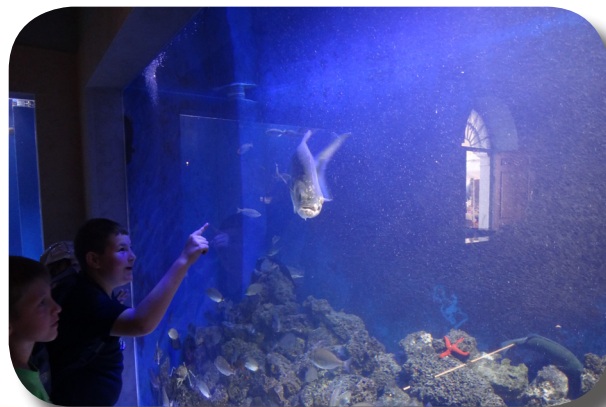

Na letovanje smo se odpravili zadnji ponedeljek meseca maja, vrnili smo se v petek. Na pot smo odšli Mateja, Tinka, Aljaž, Anja, Tine, Danijel ter spremljevalci Andrej, Tina in Mojca. Nastanjeni smo bili v hotelu Bor, kjer so bili vsi zaposleni zelo prijazni, ustrežljivi in pripravljeni pomagati.

Dnevi so nam hitro minevali, saj smo vsak dan doživeli veliko zanimivih stvari. V ponedeljek, ko smo prispeli in se okrepčali s kosilom, smo pričeli z raziskovanjem okolice. Sprehajalne poti so zelo raznolike, primerne za krajše in daljše sprehode. Pri tem nas je spremljal vonj borovcev in prijeten morski zrak. Za spoznavanje okolice in vodenje je poskrbela Tina, ki je na Debelem rtiču že stara znanka. Andrej je poskrbel za športne rekvizite in vreme, ki nam je bilo naklonjeno z ravno pravi temperaturo in s sončnimi žarki. Najbrž drži, da kamor gre Andrej, tam bo lepo vreme. Moje ime ali priimek pri tem nimata teže in ne napovedujeta vremena.

Napočil je čas za kopanje v bazenu. Navdušenje nepopisno, nekateri smo bolj, nekateri manj pogumni, a saj je vseeno, do konca tedna bomo junaki prav vsi. Voda je slana, so bile prve ugotovitve naših fantov in deklet, in mrzla, sva dodala z Andrejem.

V torek, smo dopoldan preživali ob športnih igrah, saj naj bi bil to dan športa. Ob prijetnem druženju z vrstniki različnih generacij - otrok iz vrtca, osnovnošolcev, naših vrstnikov iz CUDV Črna na Koroškem, nam je dopoldan minil, kot bi mignil. Popoldan pa ponovno kopanje in uživanje v še večjem bazenu v hotelu Arija.

Pa smo že pri sredi, in najpomembnejšemu dogodku dneva, vožnji z ladjico do Pirana. Vožnja je trajala celo uro, a ni bila nikomur predolga. Sledil je ogled akvarija v Piranu, kjer smo si ogledali različne morske prebivalce. O, ja, morskega psa imajo, vendar je še majhen. Opazovali smo nenavadne ribe, ki niso prav nič lepe na pogled. Mateja je rekla, da so kače. Srečanja z njimi si res ne želimo. Časa je bilo le še za sladoled, kratek ogled Pirana in že smo se vrnil na ladjico. Svet je prav zares majhen, saj smo ob prihodu v Piran srečali osnovnošolce iz OŠ Dobrna, ki so nas prijazno pozdravljali, še preden smo jih prepoznali.

Četrtek je bil namenjen kopanju v bazenu in v morju, seveda, za najpogumnejše pri 19° C vode. Avtorica zapisa ni med njimi. Žensko čast

je reševala naša Tinka, moško čast pa Aljaž, ki je svoje srečanje z morsk vodo opremil s takšnim glasovnim dodatkom, da bi razbijal steklo, če ne bi bili na prostem. Kdor zna, ta zna. Večer smo preživali ob druženju s šestošolci in njihovimi učitelji, ki so nas povabili na njihov kulturni večer. Udeležili smo se tudi plesa.

Besede dolgčas ni bilo v našem besedišču. Andrej je poskrbel za glasbena doživetja ob kitari. Peli smo veliko in še več. Naši fantje in dekleta imajo tako dolg nabor pesmi, ki jih poznajo, da kar nima konca. Dekleta pojejo pesmi, ki so jih peli že njihovi starši. Za smeh in sproščanje trebušnih mišic je bilo prav tako ustrezno poskrbljeno.

Andrej je ugotovil, da imamo pri nas močne punce in smo ustanovili Klub močnih punc. Da ne bo pomote ali napačnega sklepanja. Razložimo, zakaj je temu tako. Tinka je s tako vnemo hitela v sobo, da je pri odklepanju zlomila ključ, Mateja je imela, če rečemo po domače, gumi defekt na vozičku, Tina je bila glavna vulkanizerka, ki je gumo lastnoročno nataknila nazaj na kolo. Pa naj še kdo reče, da smo ženske kar tako. Fantje pa v jok, bolje rečeno v smeh.

Prihital je že petek in dan odhoda domov. Daniju pa se še ni izpolnila največja želja, da bi se peljal z avtom, ki ga uporabljajo za prevoz pri igranju golfa. Ni bilo še vse izgubljeno. Naenkrat se kot vila za izpolnitev želja, pred nami pojavi gospa Lili, ki je Daniju obljubila vožnjo z avtom. V hipu smo bili vsi na svojih mestih in Dani glavni sovoznik. Lepšega zaključka našega letovanja si ne bi mogli želeli.

Mojca Trontelj,
razredničarka

KAJ ŠE DELAMO PRI KUHAŠKEM KROŽKU

Pogovarjali smo se o tem, kakšni sta angleška in slovenska zastava. Po kateri strani vozijo v Angliji in po kateri v Sloveniji. Pogovarjali smo se tudi o tem, koliko sob ima Buckinghamska palača. Denis nam je povedal, da ima 700 sob. Pobarvali smo slovensko zastavo, državi Anglijo in Slovenijo. Nekateri smo vedeli, da je glavno mesto Anglije London, glavno mesto Slovenije pa Ljubljana, nekateri pa ne. Vsi pa smo vedeli, da je dom kraljice Elizabete v Buckinghamski palači. Glavna znamenitost Londona je Tower Bridge, glavna znamenitost Ljubljane pa tromostovje, zmaji, parlament, Cankarjev dom, veleblagovnica, Trnovski zaliv. Na koncu ure smo gledali gospoda Beana in videli, da je reševal teste. Prepisoval je, goljufal. Najbolj mi je bilo všeč, da se je drugi zmotil in ga je tako zmedel.

Luka

USTVARJALI SMO V KOLAGRAFIJI

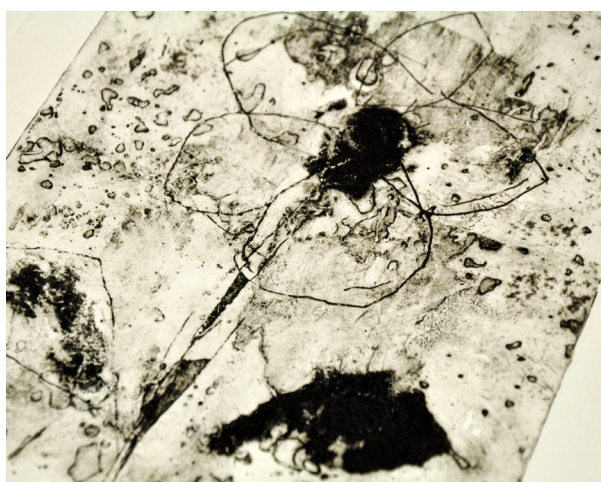
Avtor: Nina

Avtor: Tina

Avtor: Matej

Avtor: Tadej

Avtor: Aljaž

Avtor: Bine

Izbor: Silvo Lavtižar,
likovni pedagog

Fotografija, Simon Kranjc, besedilo, Helena Maček,
izvedba, uporabniki CUDV Dobrna

EKOŠKUP/MA CUDV Dobrna na posvetu

Z novimi idejami na plano ...

Naredimo
nadaljnji načrt,
kako privarčevati
več energije.

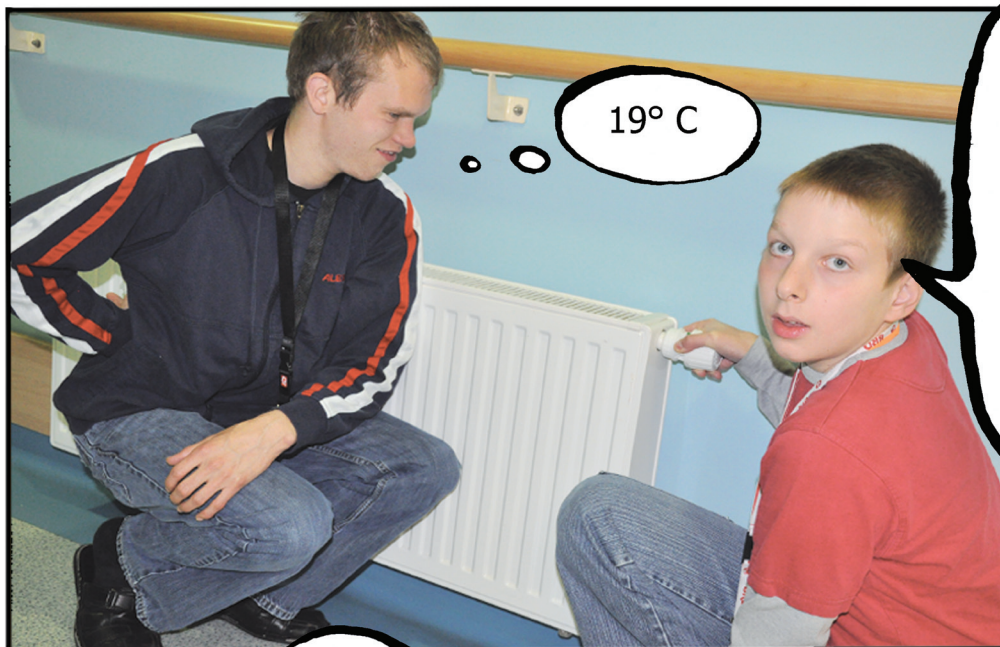
Sedaj
pridno
ugašamo luči in
varčujemo
z vodo.

Ločujemo
odpadke ...

... in
zbiramo
stare
baterije.

19° C

Termostat
smo
primerno
naravnali in
prostori niso
preveč
ogrevani.

Imeli
smo
čistilno
akcijo.

Res je, vendar
to ne zadeva
današnjo
temo.

Kaj še lahko
storimo?

Dobro bi bilo,
da bi pričeli z izrabljanjem
obnovljivih virov energije,
kot je npr. sončna energija.

Uredniški odbor: Simon Krajnc, mag. Petra Žnidarčič, mag. Tine Kovačič, Silvo Lavtižar, Vesna Dolar,

Lektorirala: Nina Vouk

Grafično oblikovanje, tehnična priprava: Silvo Lavtižar, Simon Krajnc

Članke in fotografije so prispevali uporabniki in zaposleni CUDV Dobrna ter njihovi svojci

Tisk: AKELEI d.o.o.

Izdano: junij 2012, naklada 250 izvodov